

Χανιώτικα νέα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 2 Δεκεμβρίου 2017

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΤΕΧΝΕΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΒΙΒΛΙΑ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΕΛΕΝΗ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Αφιλόξενη πόλη τα Χανιά

■ Πολίτες μιλάνε στις “διαδρομές” με αφορμή την αυριανή Παγκόσμια Ημέρα

ΕΛΙΑ ΚΟΥΜΛΗ

diadromes@haniotika-nea.gr

editorial

Ο τουριστικός προορισμός Χανιά κατά γενική ομολογία αποτελεί αφιλόξενη πόλη -παρά τα ελάχιστα βήματα πρόοδου που έχουν γίνει- για τα ΑμεΑ και όχι μόνο, σύμφωνα με τους ανθρώπους με Αναπηρία αλλά και πολίτες με τους οποίους συνομιλήσαμε με αφορμή την αυριανή Διεθνή Ημέρα για τα Δικαιώματα ανθρώπων με αναπηρία. Ιδιαίτερα σημαντικές οι επισημάνσεις τους που οφείλουν οι αρμόδιοι να λάβουν υπόψη τους αλλά και όλοι εμείς που αδιαφορούμε για τα ζωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι με κινητικές δυσκολίες στους δρόμους και τα... πεζοδρόμια της πόλης μας!

2/12

Μερόπη

3/12

Γλυκέριος

4/12

Βαρβάρα,
Σεραφεΐμ

5/12

Διογένης,
Σάββας

6/12

Νικόλαος

7/12

Αμβρόσιος

8/12

Πατάπιος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ. 3 ~ Πολιτισμός

σελ. 4 - 6 ~ Αφιλόξενη πόλη
τα Χανιά για τα ΑμεΑ

σελ. 7 ~ Παιδότοποι

σελ. 8 ~ Υγεία & Βότανα

σελ. 9 ~ Συνέντευξη

με την Ελένη Πριοβόλου

σελ. 10 ~ Πολιτισμός

σελ. 11 ~ Ιστορία της Ιατρικής

σελ. 12 ~ Αφορμή, Βιβλία

ΣΤΟ Κ.Α.Μ.

Εκθεση φωτογραφίας
για την αναπηρία

Εκθεση φωτογραφίας με θέμα την αναπηρία θα γίνει από την Κυριακή 3 έως την Παρασκευή 8 Δεκεμβρίου στο χώρο του ΚΑΜ στο παλιό λιμάνι.

Οι ώρες λειτουργίας θα είναι από 10 π.μ. έως 2 μ.μ. και από 6 μ.μ. έως 9 μ.μ. για όλες τις μέρες. Τα εγκαίνια θα γίνουν την Κυριακή 3 Δεκεμβρίου στις 10 το πρωί. Φωτογραφική επιμέλεια: Αγγελάκη Στέλλα, Γδοντάκης Κωνσταντίνος, Κόης Σάββας, Ζερβουδάκης Σπύρος. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη και ο σκοπός η ενημέρωση-ευαισθητοποίηση του κοινού. Την έκθεση συνδιοργανώνουν το Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας - Απασχόλησης Ατόμων με Αναπηρία (Κ.Η.Φ.Α.Α.ΜΕ.Α.), ο Δήμος Χανίων και η ΚΕΠΠΕΔΗΧ - ΚΑΜ.

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Εκθέσεις σε εξέλιξη

Από την έκθεση της Δάφνης
Μυλωνογιάννη.

Έκθεση ζωγραφικής της Δάφνης Μυλωνογιάννη με τον τίτλο «προσωπικές αφηγήσεις» λειτουργεί έως 15 Δεκεμβρίου στην αίθουσα Τέχνης Β. Μυλωνογιάννη στα Χανιά.

Η έκθεση είναι ανοικτή για το κοινό καθημερινά 11 π.μ. - 1 μ.μ. και 6 μ.μ. - 9 μ.μ. εκτός Κυριακής.

Είναι η πρώτη της ατομική έκθεση στην οποία κυριαρχεί η ανθρωποκεντρική θεματική και σε αυτήν αναγνωρίζεται το προσωπικό της ιδίωμα και οι συγκινησιακές του προεκτάσεις.

•Έκθεση φωτογραφίας με τίτλο "Τοπίο" διοργανώνουν ο Δήμος Χανίων, η ΚΕΠΠΕΔΗΧ ΚΑΜ και η ΕΦΕΚ - τμήμα Χανίων έως σήμερα στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου.

Ώρες λειτουργίας: 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 6 μ.μ. - 9 μ.μ.. Είσοδος ελεύθερη.

•Έκθεση ζωγραφικής του καπετάν Γιάννη Για-

παλάκη με τίτλο «Μνήμες πλοίων Liberty», λειτουργεί έως τις 3 Δεκεμβρίου στον εκθεσιακό χώρο του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου Χανίων (Νεώριο Μόρο). Την έκθεση διοργανώνουν το Ναυτικό Μουσείο Κρήτης και ο Ιστιοπλοϊκός Όμιλος Χανίων.

ΕΚΘΕΣΗ ΟΛΓΑΣ
ΒΕΡΥΚΑΚΗ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Το CARRUSEL, ένα παραδοσιακό μέσο διασκέδασης των παιδιών στις γιορτές, είναι το θέμα των έργων της Χανιώτισσας ζωγράφου Όλγας Βερικάκη. Τα εγκαίνια της έκθεσης είναι στις 16 Δεκεμβρίου στον 4ο όροφο του Ηριδανού στο Ηράκλειο και η έκθεση θα διαρκέσει από 16/12 έως 10/1. Επιμέλεια έκθεσης: Δήμητρα Πατέρα.

“Τα Κίτρινα Γάντια” παρουσιάζει η “Θεατρική ομάδα 4” για τη στήριξη του Κ.Η.Φ.Α.Π. “Η Μεγαλόχαρη”, την Παρασκευή 8 και το Σάββατο 9 Δεκεμβρίου στο θέατρο “Δ. Βλησίδης” στο Κουμ Καπί.

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Θεατρικές παραστάσεις

Το θεατρικό έργο «Τα Κίτρινα Γάντια» παρουσιάζει η «Θεατρική ομάδα 4» για τη στήριξη του Κ.Η.Φ.Α.Π. “Η Μεγαλόχαρη”, την Παρασκευή 8 και το Σάββατο 9 Δεκεμβρίου στο θέατρο “Δ. Βλησίδης” στο Κουμ Καπί. Όπως ανακοινώθηκε, θα πραγματοποιηθούν συνολικά τέσσερις παραστάσεις (δύο την ημέρα).

Και τις δύο μέρες οι παραστάσεις θα ξεκινούν στις 7.30 μ.μ. και στις 9.30 μ.μ.. Σκηνοθεσία: Κελαϊδή Λίνα. Υπεύθυνοι διοργάνωσης: Κελαϊδή Λίνα, Τακτικάκης Γιώργος. Συνδιοργάνωση: Δήμος Χανίων, ΚΕ.Π.Ε.ΔΗ.Χ. - ΚΑΜ.

“ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΖΕΛ ΚΟΥΡΤΙΑΝ”

Παράσταση του έργου: «Τα τετράδια της Ανζέλ Κουρτιάν» με την Χριστίνα Αλεξανιάνη θα δοθεί την Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου στις 9 μ.μ. στο Mega Place στα Χανιά. Μαζί της στη φωνή και το ούτι θα είναι ο Haig Yazdjian. Πρόκειται για παράσταση - μαρτυρία για τη Γενοκτονία των Αρμενίων (1915) και τη Μικρασιατική Καταστροφή (1922). Η ηρωίδα έζησε για 10 χρόνια στα Χανιά ερχόμενη ως πρόσφυγας στην Ελλάδα μετά την καταστροφή της Σμύρνης, που βίωσε η ίδια ως αυτόπτης μάρτυρας. Προώληση εισιτηρίων: Mega Place (Βλητές) και Sweet Corner (Τζανακάκη 12). Παραγωγή: Πολιτιστικός και Αθλητικός Οργανισμός Δήμου Νέας Σμύρνης.

Παράσταση του έργου: “Ο Τρομάρας” του Γεωργίου Βιζυνοπούλου θα πραγματοποιηθεί στις 4, 5, 6 και 7 Δεκεμβρίου στο Πνευματικό Κέντρο με τη Μαρινέλλα Βλαχάκη.

“ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΗΣ ΜΠΛΑΝΣ ΝΤΥΜΠΟΥΑ”

Την performance «fo(u)r Blanche: στο μυαλό της Μπλανς Ντυμπουά!» από τον Τ. Ουίλιαμς σε σκηνοθεσία Θεώνης Κουτσουνάκη παρουσιάζει το «Εργαστήρι διάΔρασης» (Ειρήνης 1 - Κίσαμος) σήμερα Σάββατο στις 8.30 μ.μ. και την Κυριακή 3/12 στις 6.30 μ.μ. και 8.30 μ.μ..

Παίζουν (με αλφαβητική σειρά): Ευαγγελία Βλάχου (καθηγήτρια αγγλικών), Μέτη Παναγιωτοπούλου (χορογράφος), Κατερίνα Παπασπάρκα (φυσικοθεραπεύτρια), Έφη Τζινευράκη (αισθητικός). Φωνή: Θεώνη Κουτσουνάκη. Ηχος - φώτα: Νίκος Μιχελιδάκης.

Οργάνωση παραγωγής: Αχιλλέας Βαλεράς.

Διάρκεια: 35' . Επικοινωνία: 2822024600 / 6972274383

“Ο ΤΡΟΜΑΡΑΣ”

Παράσταση του έργου: “Ο Τρομάρας” του Γεωργίου Βιζυνοπούλου θα πραγματοποιηθεί στις 4, 5, 6 και 7 Δεκεμβρίου στις 11 π.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων. Σκηνοθεσία, θεατρική διασκευή, ερμηνεία: Μαρινέλλα Βλαχάκη. Θέατρο σκιών: Νίκος Μπλαζάκης. Μουσική - τραγούδι επί σκηνής: Λεωνίδας Μαριδάκης. Κίνηση: Σοφία Φαλιέρου.

Προαιρετικά, οι μαθητές μπορούν να φέρουν τρόφιμα μακράς διάρκειας για τα κοινωνικά παντοπωλεία της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων.

Την παράσταση διοργανώνουν η Περιφερειακή Ενότητα Χανίων και η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων.

Προβολή ταινίας στο ΤΕΕ Δ. Κρήτης

Συνεχίζεται το κινηματογραφικό πανόραμα Ιρλανδικών ταινιών που παρουσιάζει ο πολιτιστικός σύλλογος στην αίθουσα του Τ.Ε.Ε. Δυτικής Κρήτης (Νεάρχου 23, είσοδος από Παμπουδάκη) με την ταινία “Ο μποξέρ/The boxer” (1997), του Τζιμ Σέρινταν, αύριο Κυριακή στις 8 μ.μ.

Αναβολή παράστασης στο “Μεγάλο Ο”

Αναβάλεται η παράσταση: “Η Φτέρενη Κόρη” που επρόκειτο να παρουσιαστεί στο “Μεγάλο Ο” (Γρηγορίου Ε' 69 - Χανιά, τηλ. 28210-72352), για το επόμενο Σαββατοκύριακο 9 και 10 Δεκέμβρη.

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Χριστουγεννιάτικα παζάρια

Το Χριστουγεννιάτικο Παζάρι του Πολυιατρείου Χανίων των Γιατρών του Κόσμου, θα φιλοξενηθεί και φέτος στη Πύλη Σαμπιονάρα από 6 έως 13 Δεκεμβρίου από τις 10π.μ. έως τις 10μ.μ..

Όπως αναφέρουν οι “Γιατροί του Κόσμου”, «με κάθε δωρεά σας μπορείτε να διαλέξετε χειροποίητες κατασκευές που δημιούργησαν με αγάπη οι εθελοντές και φίλοι της οργάνωσης».

•Από την Δευτέρα 11 έως και την Τετάρτη 20 Δεκεμβρίου θα πραγματοποιηθεί το Χριστουγεννιάτικο Παζάρι αγάπης του Τμήματος Επαγγελματικής Κατάρτισης και Κοινωνικής Ένταξης ΑμεΑ. Ώρες λειτουργίας καθημερινά 9 π.μ. έως 1.30 μ.μ., εκτός Σαββάτου και Κυριακής και Τρίτη και Πέμπτη απόγευμα 4 μ.μ. έως 8.30 μ.μ..

•«Το Χαμόγελο του Παιδιού», και φέτος τα Χριστούγεννα, προσκαλεί τους φίλους του, να επισκεφτούν τα χριστουγεννιάτικα bazaars που διοργανώνει σε πολλές περιοχές της Ελλάδας και να στηρίξουν το έργο και τις δράσεις του!

Στα Χανιά η δράση αυτή θα πραγματοποιηθεί από 23 έως 31 Δεκεμβρίου στην Πλατεία 1866, σε ώρες καταστημάτων.

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Αναβίωση εθίμου της “Βαρβάρας”

Σε αναβίωση του πανάρχαιου εθίμου της “Βαρβάρας” προχωρά, όπως ανακοίνωσε, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βορειοελλαδικών Χανίων: “Ορφέας”, αύριο Κυριακή 3 Δεκεμβρίου, παραμονή της εορτής της Αγίας Βαρβάρας, στις 5 μ.μ. στην αίθουσα εκδηλώσεων του Παραρτήματος Προστασίας Παιδιών και Νέων Χανίων (Αποκορώνου 166 & Μαλαθύρου 1).

Με ανακοίνωσή του ο Σύλλογος καλεί στην εκδήλωση «όλους όσους επιθυμούν να γνωρίσουν εμάς και το συγκεκριμένο έθιμο υπό τους ήχους μακεδονικής και θρακικής μουσικής».

Είσοδος ελεύθερη!

ΑΠΟΨΕ

Μουσική παράσταση με τον Πέτρο Μάλαμα

Μουσική παράσταση με τον Πέτρο Μάλαμα το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου στο στούντιο Όξω Νού σε τραγούδια θεατρικά, καναδικά άσματα, κοιτάσματα, προγονικά κι ερωτικά.

Μαζί με τον Νίκο Παπαιωάννου, ντουέτο με κιθάρα, τσέλο, τζουρά, πλκτράκι, σύμφωνα και φωνήεντα. Ώρα έναρξης: 9.30 μ.μ.. Είσοδος 7 ευρώ.

ΑΥΡΙΟ

Συναυλία με Ψαραντώνη

Συναυλία θα δώσει ο Ψαραντώνης στον πολυχώρο “Πολυτεχνείο” στην οδό Χατζημιχάλη Νταλιάνη 40 την Κυριακή 3 Δεκεμβρίου στις 6 μ.μ.. Δίπλα του θα έχει τον Γιάννη Παπατζανή στα κρουστά και τον Γιάννη Παξιμαδάκη στο λαούτο. Κρατήσεις θέσεων στο 2821027614 και 6973350988.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ “Ο ΧΑΡΙΛΑΟΣ”

Μεσημεριανό ξεφάντωμα

Πρόσκληση σε μεσημεριανό ξεφάντωμα απευθύνει με ανακοίνωσή του ο Παραδοσιακός Μουσικός Σύλλογος Αποκορώνου: “Ο Χαρίλαος” για αύριο Κυριακή στο κέντρο “Κονάκι” με ώρα έναρξης 1.30 μ.μ.. Την εκδήλωση πλαισιώνουν μουσικά τα μέλη του συλλόγου. Τιμή 5 ευρώ (δωρεάν το κρασί και η συμμετοχή στη κλήρωση).

Χειμερινό ωράριο λειτουργίας
Τρίτη - Τετάρτη και Παρασκευή 12:30-15:00
και την πρώτη Κυριακή κάθε μήνα 10:00-15:00.
Ομαδικές και σχολικές επισκέψεις πραγματοποιούνται καθημερινά με ραντεβού.

ΒΙΟΠΑ Χανίων Τ: 28210 80090
Email: info@typography-museum.gr
www.typography-museum.gr

ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Αφιλόξενη πόλη τα Χανιά

■ Πολίτες
μιλάνε στις
“διαδρομές” με αφορμή
την αυριανή
παγκόσμια ημέρα

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣΕΛΕΝΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

Πόσο φιλική πόλη είναι τα Χανιά για να ζήσεις, εάν είσαι άνθρωπος με αναπηρία; Το ερώτημα δεν απευθύνεται μόνο σε ΑμεΑ αλλά σε κάθε πεζό, σε κάθε μητέρα ή πατέρα με το παιδικό καρότσι, σε κάθε πολίτη που διεκδικεί μια καλύτερη ποιότητα ζωής στην καθημερινότητα του. Η αυριανή Διεθνής Ημέρα για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων με Αναπηρία (3/12), υπήρξε μια καλή ευκαιρία για να ξανα-θέσουμε αυτό το ερώτημα και να δώσουμε βήμα σε ανθρώπους με αναπηρία αλλά και σε απλούς πολίτες. Τις σκέψεις αυτές καταγράφουμε σε αυτό το αφιέρωμα, με την ελπίδα να αποτελέσουν «τροφή για σκέψη»...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΜΑΝΑΚΗΣ:

«Πόσα μαγαζιά
έχουν ράμπες;»

«Προκαλώ τον οποιονδήποτε να με ακολουθήσει με το καρτσάκι και να προσπαθήσει να πάει να πει ένα καφέ στο λιμάνι, στο Κουμ Καπί, να κυκλοφορήσει στο κέντρο, να πάει να ψωνίσει σε ένα μαγαζί στο κέντρο. Τότε μόνο θα με καταλάβει...».

Ο Ανδρέας Δαμανάκης συμπληρώνει 28 χρόνια σε αναπηρικό καρότσι μετά από ατύχημα. Ξέρει απ' έξω και ανακατωτά κάθε σημείο της πόλης όλα αυτά τα χρόνια και τα προβλήματά της. “Τσεκουράτος” στον λόγο του, δεν “καϊδεύει αυτιά”. «Τι να σας πω, απογοητευμένος είμαι. Λίγα πράγματα έχουν βελτιωθεί στα Χανιά, όλα αυτά τα χρόνια δυστυχώς! Ελάχιστα είναι τα μαγαζιά με τουαλέτες για ΑμεΑ. Θέλεις να πλύνεις τα χέρια σου και δεν μπορείς γιατί πρέπει να ανέβεις σκάλες, να κατέβεις σκάλες. Ο Δήμος και οι υπηρεσίες πώς δίνουν άδεια στα μαγαζιά αυτά; Το σωματείο ΑμεΑ τα βλέπει, κάνει καταγγελίες; Όπου πάω πρέπει να έχω μαζί μου τη γυναίκα μου και ένα αρσιβαρίστα να με σηκώνει γιατί δεν κινείται το καρτσάκι! Ας πούμε ότι θέλω να κάνω μια βόλτα στο λιμάνι. Μπορώ; Πώς αφού από το Γαλί Τζαμί και μετά οι ρόδες του καρτοτσιού σκαλώνουν ανάμεσα στις πέτρες και κινδυνεύει να ανατραπεί, το ίδιο και από την άλλη μεριά του παλιού Τελωνείου» λέει ο Ανδρέας.

Η εικόνα είναι ανάλογη και στο εμπορικό κέντρο της πόλης. «Να πω για τα μαγαζιά με αθλητικά ρούχα που παίρνω συνήθως εγώ. Δεν μπορώ να μπω μέσα, σκαλοπάτια, εμπόδια παντού! Η γυναίκα μου βγαίνει στην πόρτα και μου δείχνει τα ρούχα και εγώ τα βλέπω από το αμάξι για να της πω “ναι μου αρέσει να το πάρουμε ή όχι να δω και κάτι άλλο”. Αυτά δεν απασχολούν τους εμπόρους των Χανίων; Υπάρχει παιδί, φίλος μου που είναι κλεισμένος σπίτι του 30 χρόνια γιατί δεν μπορεί να πάει πουθενά» αναφέρει.

Όμως η νοοτροπία έχει βελτιωθεί δεν είναι τα πράγματα όπως πριν τρεις δεκαετίες λέμε στον Ανδρέα. Σκέφτεται... «Σε κάποια πράγματα υπάρχει μια βελτίωση και δεν παρκάρουν τουλάχιστον στις θέσεις των αναπήρων. Αλλά μην νομίζεις... υπάρχουν ακόμα πολλοί ανάπηροι στο μυαλό, που παρκάρουν όπου βρουν και αν τους πεις και κάτι, βάζουν και τις φωνές. Για μένα είναι πρόβλημα και η κίνηση στα πεζοδρόμια με τα διάφορα πράγματα που είναι έξω από τα μαγαζιά, τραπεζοκαθίσματα, τελάρα. Πρέπει να κατέβω στο δρόμο, αναγκαστικά, αν και τώρα τελευταία η κατάσταση είναι καλύτερη! Στεναχωριέμαι για τα Χανιά γιατί είναι μια ωραία πόλη που αν της δίνουμε σημασία θα μπορούσαν να είναι αλλιώς τα πράγματα. Βλέπω άλλες πόλεις που η κατάσταση είναι πολύ καλύτερη για τα ΑμεΑ. Βέβαια φταίμε και εμείς, οι άνθρωποι με κινητικά προβλήματα που πρέπει να γίνουμε περισσότερο διεκδικητικοί για τα δικαιώματά μας» καταλήγει ο συνομιλητής μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΡΔΥΛΗΣ:

«Όλοι μπορούμε
να συνυπάρχουμε
με καλή διάθεση
και συνεργασία»

«Στα Χανιά έχουμε αρκετές υποδομές (για ΑμεΑ) αλλά οι συμπολίτες μας δυσχεραίνουν την όλη κατάσταση. Και εννοώ τα κατελημμένα πάρκινγκ αναπήρων, τις ράμπες για ΑμεΑ κ.ά.» μας λέει ο Γιώργος Σκορδύλης, πρόεδρος του Παγκρήτιου Αθλητικού Συλλόγου Κινητικά Αναπήρων και Παραπληγικών “Αετοί” Κρήτης, με τον οποίο μιλήσαμε λίγο πριν φύγει για έναν ακόμη μεγάλο αγώνα με την ομάδα εκτός Κρήτης. Τον ρωτάμε για τα βασικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην καθημερινότητα ένας άνθρωπος σε αναπηρικό αμαξίδιο και αμέσως αμέσως μας αναφέρει τα εξής παραδείγματα: «Θες να πας στο σούπερ μάρκετ και προσπαθείς να παρκάρεις σε αναπηρική θέση. Δεν υπάρχει περίπτωση να βρεις ελεύθερη γιατί έχουν κάνει κατάληψη αυτοκίνητα πολιτών που δεν είναι ΑμεΑ. Κι όταν διαμαρτύρεσαι σου λένε κιόλας: “Πώς κάνεις έτσι; Πέντε λεπτά θα κάνω”. Βέβαια τα πέντε λεπτά γίνονται μισή ώρα... Ζούμε στην εποχή που ο θρασύς έχει δίκιο και αυτός που είναι σωστός έχει άδικο».

Ο ίδιος επισημαίνει ότι στα Χανιά ενώ έχουν προβλεφθεί σε αρκετά έργα, υποδομές για ΑμεΑ, αυτές είναι ατελείς. «Για παράδειγμα το αμφιλεγόμενο έργο του Κλαδισού. Για να περάσει ανάπηρος με αμαξίδιο θα πρέπει το πεζοδρόμιο να είναι ίσιο με την ασφάλτο, δεν πρέπει να κάνει σκαλοπάτι. Όμως σε όλα τα σημεία κάνει σκαλοπάτι! Οπότε το μικρό ροδάκι του καρτοτσιού μπροστά, δεν μπορεί να ανέβει... Δηλαδή η ζωή για τους χρήστες αμαξιδίων δυσκολεύει ακόμη περισσότερο» αναφέρει ο κ. Σκορδύλης και προσθέτει: «Ένα άλλο παράδειγμα είναι οι προσβάσιμες για ΑμεΑ παραλίες μέσω ηλεκτρονικής ράμπας. Στον Δήμο Χανίων

Είκοσι οκτώ χρόνια σε αναπηρικό καρτσάκι ο Α. Δαμανάκης έχει δει λίγα πράγματα να βελτιώνονται στην πόλη των Χανίων.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΡΙΝΑΚΗΣ:

«Με έχουν τρακάρει αρκετές φορές, αλλά εγώ συνεχίζω τον αγώνα μου»

Για τον Σπύρο ήξερα ότι είναι ένα ξεχωριστό μέλος της Αθλητικής Ομάδας του "Ορίζοντα", που με το αναπηρικό αμαξίδιό του μετρά χιλιόμετρα μαραθώνιων αποστάσεων. Είχα μάθει επίσης ότι, παρά τις μεγάλες αντιξοότητες από παιδί, είχε καταφέρει να σπουδάσει ηλεκτρονικός μηχανικός και μηχανικός υπολογιστών στο Πολυτεχνείο.

Όταν επικοινωνήσα γραπτώς μαζί του (καθώς ήταν ο μόνος τρόπος που μπορούσαμε να επικοινωνήσουμε) του ζήτησα εάν επιθυμεί να μιλήσει για το κατά πόσο φιλική πόλη είναι τα Χανιά για έναν άνθρωπο με αναπηρία. Του εξήγησα ότι αφορμή για το αφιέρωμα ήταν η Διεθνής Ημέρα για δικαιώματα των ΑμεΑ. Η απάντησή του σχεδόν με αφόβησε: «Οι Διεθνείς Ημέρες συνήθως δίνουν βαρύτητα σε ευπαθείς ομάδες βάζοντας ταμπέλες σε ανθρώπους. Εκείνη την ημέρα δεν είμαι ο Σπύρος, είμαι ΑΜΕΑ. Όμως, όπως και οι περισσότεροι άνθρωποι, θέλουμε να ανήκουμε στην κοινωνία και όχι σε ομάδα. Έτσι, πιστεύω ότι οι διεθνείς ημέρες χάνουν το νόημά τους, δεδομένου ότι οι προβολές και οι ομιλίες διαρκούν για λίγες ώρες. Η ευαισθητοποίηση, η αλλαγή και η παιδεία είναι ένας καθημερινός αγώνας».

Λίγες ώρες αργότερα, αφού το σκέφτηκε, δέχθηκε να γράψει ο ίδιος για τη δική του εμπειρία από τις μετακινήσεις και την προσβασιμότητα στην πόλη των Χανίων: «Η προσωπική μου εμπειρία από τις καθημερινές μετακινήσεις στην πόλη είναι ότι θα πρέπει να αλλάξουν πολλά πράγματα σε όλα τα επίπεδα. Πρώτα από όλα, θα πρέπει ο Έλληνας να αλλάξει νοοτροπία και να μη παρκάρει στις ράμπες και στους χώρους στάθμευσης για ΑΜΕΑ. Πάντα πηγαίνω από τον δρόμο γιατί γνωρίζω ότι αν ανέβω από τη ράμπα, θα χρειαστεί να γυρίσω να ξανακατέβω από την ίδια ράμπα, γιατί πολύ άπλα στην άλλη γωνία δε υπάρχει έχει ράμπα, και αν υπάρχει σίγουρα θα υπάρχει κάποιο παρκαρισμένο όχημα. Επιπλέον, με έχουν τρακάρει αρκετές φορές, αλλά εγώ συνεχίζω να κάνω τον αγώνα μου και να βγαίνω έξω. Αλλά δυστυχώς δεν είναι αρκετό το να φτάσω στο προορισμό μου. Δυστυχώς είναι ελάχιστα τα κτήρια που έχουν ράμπα και έχω πρόσβαση π.χ. ιατροί, δημόσιες υπηρεσίες, μαγαζιά, κέντρα διασκέδασης κ.λπ.»

Τον ρωτάω τι θα έπρεπε να αλλάξει για να βελτιωθεί η ζωή των ανθρώπων με αναπηρία και μου απαντά: «Θα πρέπει οι δρόμοι μας να βελτιωθούν. Από τις πολλές στρώσεις που έχουν υποστεί είναι γεμάτοι μικρά σαμαράκια και λακκούβες. Αυτό σημαίνει πολλούς κραδασμούς με το αμαξίδιο και πολλές πόνους στο σώμα. Φυσικά το σπουδαιότερο είναι στην αρχή και στο τέλος σε κάθε

Ο Σπύρος Κουτσορινάκης, ηλεκτρονικός μηχανικός και Μηχανικός Υπολογιστών Πολυτεχνείου Κρήτης.

πεζοδρόμιο να έχει μία ράμπα για να μην έχουμε την αγωνία για τροχαίο. Επίσης, αναγκαίο είναι να ξαναγίνουν οι ράμπες στα πεζοδρόμια από ειδικούς τεχνικούς που το τέλος της ράμπας να εφάπτεται με το δρόμο και όχι να έχει ένα μικρό σκαλί όπως τώρα. Επί τη ευκαιρία, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους αυτούς που αρκετές φορές με έχουν σηκώσει από το δρόμο. Η κουλτούρα παίζει μεγάλο ρόλο για την αντιμετώπιση των ΑμεΑ. Χρειάζεται παιδεία που θα αρχίζει από το σπίτι. Είναι σημαντικό, όταν τα μικρά παιδιά δείχνουν με το δάκτυλο τους ένα ΑμεΑ να μην τα μαλώνουν και να τα αποθαρρύνουν ζητώντας τους να σωπάσουν, αλλά αντίθετα να τους εξηγούν και να τους μαθαίνουν τη σωστή συμπεριφορά. Το σχολείο δίνει σημαντικά ερεθίσματα, οι δάσκαλοι θα ήταν καλό να προετοιμάζουν τα παιδιά για τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες που έχουν τα ΑΜΕΑ μέσα και έξω από το σχολείο. Πιστεύω ότι οι επισκέψεις, που κάναμε με την αθλητική ομάδα του "Ορίζοντα" σε δημοτικά σχολεία ήταν εξαιρετικά σημαντικές και θετικές στα παιδιά. Τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να με πλησιάσουν, να με ρωτήσουν και να συνειδητοποιήσουν ότι δεν διέφερα από αυτά».

«Ισως χρειαστεί να περιμένουμε πολύ μέχρι η Πολιτεία να μεριμνήσει, όμως, αν κάναμε όλοι μας μια μικρή προσπάθεια και όλοι χρησιμοποιήσουμε το ονομαστό φιλότιμό μας, η ζωή θα γινόταν πολύ πιο εύκολη για όλους μας!» ανεφέρει χαρακτηριστικά ο Σπύρος.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΤΣΙΤΣΙΡΙΔΑΚΗΣ:

«Έχουμε κι εμείς δικαιώματα»

Ο Μάνος Τσιτσιριδάκης, υποψήφιος διδάκτωρ Δημοσίου Δικαίου.

«Χρειάζεται να ευαισθητοποιηθεί περισσότερο ο κόσμος, να συνειδητοποιήσει ότι έχουν και οι υπόλοιποι άνθρωποι δικαιώματα» λέει μιλώντας για τα δικαιώματα των ΑμεΑ, ο υποψήφιος διδάκτωρ Δημοσίου Δικαίου Μανόλης Τσιτσιριδάκης τον οποίο δεν κατέβαλε το πρόβλημα αναπηρίας που αντιμετωπίζει από παιδί για να συνεχίσει τη ζωή του.

Ο ίδιος θεωρεί ότι στα Χανιά έχουν γίνει κάποια βήματα προόδου όσον αφορά την προσβασιμότητα των ανθρώπων με αναπηρίες, ωστόσο απαιτούνται να γίνουν πολλά ακόμα...

«Υπάρχει μία πρόοδος στο θέμα των οδών οδούσης (ειδικό πλακάκι), δηλαδή έχουν τοποθετηθεί οδηγοί σε αρκετούς δρόμους, κάτι που δεν το περίμενα ότι θα γίνει. Βέβαια είναι συνηθισμένο φαινόμενο το να βρίσκονται παρκαρισμένα αυτοκίνητα πάνω τους! Νομίζω ότι χρειάζεται να ευαισθητοποιηθεί περισσότερο ο κόσμος, να συνειδητοποιήσει ότι έχουν και οι υπόλοιποι άνθρωποι δικαιώματα και ότι οι οδηγοί οδούσης δεν έχουν τοποθετηθεί για... διακόσμηση. Επίσης αυτό που πρέπει να βελτιωθεί είναι να τοποθετηθούν ηχητικά σήματα στα φανάρια. Εκεί υπάρχει σοβαρό πρόβλημα» αναφέρει ο Μάνος και προσθέτει ότι: «εάν υπήρχαν περισσότερες πεζοδρομήσεις θα βοηθούσαν αρκετά, επίσης να μην παρκάρουν οι πολίτες πάνω στις διαβάσεις και να υπάρχει περισσότερη αστυνόμευση. Επίσης για ένα αναπηρικό αμαξίδιο είναι ακόμη πιο δύσκολη η διέλευση από ένα στενό πεζοδρόμιο ή ένα πεζοδρόμιο κατελημμένο. Πιστεύω ότι η ευαισθητοποίηση του κόσμου είναι το "κλειδί", να μην παρκάρουν εκεί που δεν πρέπει, να μην τοποθετούνται κολόνες της ΔΕΗ ή δέντρα εκεί που δεν πρέπει κ.λπ. Διαφορετικά η ζωή για τους ανθρώπους με αναπηρία θα είναι πάντα με δυσκολίες».

«Ένα πράγμα που θα έπρεπε επίσης να βελτιωθεί είναι η συμπεριφορά μας. Όταν για παράδειγμα βλέπουν οι οδηγοί έναν πεζό και μάλιστα έναν πεζό ο οποίος είναι άνθρωπος με αναπηρία να περιμένει στην άκρη του πεζοδρομίου, καλό θα ήταν να ελαττώνουν κάπως την ταχύτητά τους έτσι ώστε να μπορεί να περάσει και να μειωθεί το ενδεχόμενο ατυχήματος. Ο ίδιος έχω γλυτώσει αρκετές φορές στο... παρά πέντε» μας λέει ο Μάνος επισημαίνοντας ότι όλοι οι άνθρωποι χρειάζονται σεβασμό και ισότητα.

Ο Πώργος Σκορδύλης, Πρόεδρος του Παγκρήτιου Αθλητικού Συλλόγου Κινητικά Αναπήρων και Παραπληγικών "Άετοι" Κρήτης,

οι δύο από τις τρεις ηλεκτρικές ράμπες δεν ήταν σωστά προβάσιμες. Τι να πούμε ότι η ηλεκτρική ράμπα της Νέας Χώρας ήταν δίπλα στις εκβολές του... υπονόμου και επειδή είχε πολύ μεγάλη κλίση ενώ κατέβαινες δεν... ανέβαινες μόνος σου; Ότι στους Αγ. Αποστόλους στην κεντρική παραλία, αυτός που είναι με καρτσάκι δεν μπορεί να πάει μόνος του στην παραλία εκεί που είναι η ηλεκτρική ράμπα γιατί μεσολαβούν ξύλα και άμμος; Ο Σύλλογός μας έχει κάνει παρεμβάσεις και περιμένει για την υλοποίηση των απαραίτητων υποδομών...».

«Αναπηρία δεν είναι αρρώστια. Όλα είναι στην σκέψη του ανθρώπου, είναι τι θέλεις να κάνεις εσύ για τη ζωή σου. Αρα δεν θα σε σταματήσει η αναπηρία. Από εκεί και πέρα, όλοι μπορούμε να συνυπάρχουμε με καλή διάθεση και συνεργασία σε μια όμορφη πόλη, στην πόλη μας, τα Χανιά. Ας αλλάξουμε τις λάθος αντιλήψεις και ας βγάλουμε τις ταμπέλες από την ζωή μας. Η αναπηρία δεν είναι "ταμπέλα". Είναι κάτι που μπορεί να αποκτήσει ο οποιοσδήποτε. Κι αν συμβεί σε κάποιον δεν σημαίνει ότι τον... ανακαιτίζει. Όλοι έχουμε θέληση για ζωή, όρεξη για ζωή και θέλουμε να έχουμε αυτά που δικαιούμαστε. Δεν τα ζητάμε. Τα απαιτούμε» καταλήγει ο κ. Σκορδύλης.

Ο Κώστας Νικολαντωνάκης εθελοντής προπονητής κολύμβησης ατόμων με αναπηρία.

ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΝΤΩΝΑΚΗΣ:

«Ζούμε σε μια αφιλόξενη πόλη για ΑμεΑ»

«Η πόλη μας -με τα πολλά αστέρια βραβεύσεων- είναι αφιλόξενη για τα ΑΜΕΑ» μας λέει σχεδόν σαρκαστικά, ο εθελοντής προπονητής κολύμβησης ατόμων με αναπηρία, Κώστας Νικολαντωνάκης και διευκρινίζει τα εξής: «Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι μια ράμπα -από μόνη της- δεν κάνει κάποιο σημείο προσβάσιμο. Ένα σημείο θεωρείται προσβάσιμο όταν πληροί κάποιες προϋποθέσεις και διαθέτει ένα σύνολο υποδομών τόσο σε επίπεδο κτηρίων, όσο και σε δημόσιους χώρους όπως πλατείες και πεζοδρόμια. Χρειάζονται κατάλληλες διαστάσεις σε διαδρόμους, πεζοδρόμια, ανελκυστήρες και ράμπες. Επίσης μεγάλη έμφαση πρέπει να δίνεται και στη διασύνδεση των προσβάσιμων σημείων, καθώς ένα άτομο με αμαξίδιο θα πρέπει να μπορεί να πάει από το ένα σημείο στο άλλο. Π.χ. μια κατάλληλη θέση παρκαρίσματος ΑμεΑ πρέπει να επικοινωνεί με τα υπόλοιπα προσβάσιμα σημεία, αλλιώς δεν έχουν καν τουαλέτα για τον οποίο φτιάχτηκε». Ο ίδιος αναφέρει ως παράδειγμα το δημοτικό γήπεδο Περιβολίων: «έχουμε ανελκυστήρα, τουαλέτα, ράμπα αλλά δεν έχουμε θέση στάθμευσης. Επίσης το Καλοκαίρι ο Δήμος Χανίων έβαλε σε κάποιες παραλίες το SEATRACK (και μπράβο του) αλλά χωρίς να προβλέψει τουαλέτες, αποδυτήρια, μακριά από τους πυργούς των Ναυαγοσωστών, χωρίς να υπάρχει πάρκινγκ για τα ΑμεΑ!»

«Μιλάμε μια τουριστική πόλη χωρίς να υπάρχει ένας τουριστικός χάρτης για θέσεις στάθμευσης ΑμεΑ, για δημόσιες τουαλέτες για ΑμεΑ, για παραλίες προσβάσιμες σε ΑμεΑ, πάρκο για τα ΑμεΑ. Πολλά μαγαζιά δεν έχουν καν τουαλέτα για ΑμεΑ... Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα» μας λέει ο Κώστας με θυμό και προσθέτει: «Δεν έχω δει ένα έναν τοπικό άρχοντα να καλέσει όλους αυτούς που ασχολούνται με την αναπηρία στην πόλη μας, σχολεία, γονείς, σωματεία ΑΜΕΑ, αθλητικά σωματεία ΑμεΑ, ΜΚΟ ομάδες για την αναπηρία, Πολυτεχνείο, ΤΕΙ Κρήτης και άλλους φορείς για το πώς θα γίνει η πόλη μας προσβάσιμη για τα ΑμεΑ. Το κέρδος θα ήταν μεγάλο στον τουρισμό, στον αθλητισμό, στον πολιτισμό και στην ποιότητα της ζωής των ΑμεΑ. Πώς το γειτονικό Ρέθυμνο ή η Κομοτηνή έχουν ποδηλατόδρομο και είναι προσβάσιμες πόλεις για ΑμεΑ; Αναρωτιέμαι, τα κονδύλια, οι μελέτες, εδώ γιατί δεν γίνονται; Δυστυχώς, κάποιοι θυμούνται τους ανθρώπους με αναπηρία, μόνο για βραβεύσεις, για τις... ψήφους, για την προβολή στα ΜΜΕ και μόνο στην Παγκόσμια Ημέρα των ΑμεΑ. Και αυτό είναι μεγάλο λάθος».

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Χριστίνα: «Δεν υπάρχει σεβασμός»

«Τα Χανιά δεν είναι φιλικά για ανθρώπους με αναπηρία. Σε αυτήν την πόλη κανείς δεν σέβεται τις ράμπες για τα ΑΜΕΑ, παρκάροντας εκεί. Αυτό είναι μεγάλη ασέβεια. Εν τω μεταξύ και στα Χανιά αλλά και στο Καστέλι όπου μένω, τα περισσότερα σχολεία δεν έχουν ράμπες για παιδιά με αναπηρία ενώ θα έπρεπε» μας είπε η Χριστίνα.

Ελένη: «Στα Χανιά οι άνθρωποι με αναπηρίες δεν κυκλοφορούν»

«Ράμπες για ΑΜΕΑ υπάρχουν αλλά με αυτοκίνητα πολιτών παρκαρισμένα επάνω. Στα Χανιά σπάνια βλέπω ανθρώπους με αναπηρία να κυκλοφορούν και σκέφτομαι ότι αυτό συμβαίνει επειδή δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν και μένουν σπίτι τους. Νομίζω ότι εμείς οι ίδιοι θα πρέπει να αλλάξουμε κουλτούρα και συμπεριφορά, να μην βλέπουμε τους ανθρώπους με αναπηρία σαν κάτι διαφορετικό, να τους θεωρούμε ισότιμους» επεσήμανε η Ελένη.

Αννα: «Κάτι πάει λάθος σε αυτήν την κοινωνία»

«Πώς να είναι φιλική μια πόλη προς ανθρώπους με αναπηρία όταν οι περισσότεροι πολίτες παρκάρουν πάνω σε ράμπες για ΑΜΕΑ; Μπορεί να υπάρχουν κάποια φανάρια με πηκτικούς οδηγούς αλλά δεν γίνεται σωστή τους χρήση αφού σε πολλές περιπτώσεις δεν δουλεύουν. Θα έπρεπε να υπάρχουν ράμπες σε κάθε δημόσιο χώρο και φυσικά σχολεία, γιατί δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι τις ίδιες

ανάγκες. Προσωπικά όταν βλέπω έναν άνθρωπο σε αναπηρικό αμαξίδιο να μην μπορεί να περάσει από έναν δρόμο ή ένα πεζοδρόμιο, σκέφτομαι ότι κάτι πάει λάθος σε αυτήν την κοινωνία που ζούμε» ανέφερε η Αννα.

Δημήτρης: «Να αλλάξουμε κουλτούρα»

«Πιστεύω ότι απομένουν πάρα πολλά ώστε να γίνουν τα Χανιά μια φιλική πόλη αν αναλογιστούμε ότι στις θέσεις αναπήρων πολλές φορές παρκάρουν αρτιμελείς ιδιοκτήτες αυτοκινήτων, οι ειδικές ράμπες που έχουν δημιουργηθεί στα πεζοδρόμια δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν αφού τα αυτοκίνητα παρκάρουν μπροστά από αυτές, υπάρχει αρκετή πχορύπανση για ανθρώπους που έχουν προβλήματα

ακοής και φοράνε ακουστικά βοηθήματα. Βλέπω κάποιες προσπάθειες από πλευράς του Δήμου, όπως οι πλάκες που μπαίνουν στα πεζοδρόμια για ανθρώπους με προβλήματα όρασης αλλά θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει η κουλτούρα μας για να βελτιωθούν περισσότερο τα πράγματα» ανέφερε ο Δημήτρης.

Δημήτρης: «Οι μετακινήσεις γίνονται με δυσκολία»

«Ράμπες δεν έχει, κι αν έχει βρίσκονται παρκαρισμένα αυτοκίνητα, οι μετακινήσεις γίνονται με δυσκολία, για να περάσεις από τα πεζοδρόμια πρέπει να κάνεις... άλματα με τις πατερίτσες. Πώς να κινηθεί ένας ανάπηρος άνθρωπος σε μια πόλη;» μας λέει ο Δημήτρης ο οποίος πρόσφατα είχε ένα μικρό ατύχημα και κυκλοφορούσε με πατερίτσες, μπαίνοντας έστω για λίγο στη θέση ενός ανθρώπου με αναπηρία.

Ξενοφών: «Μη φιλική πόλη για ΑμεΑ»

«Κατ' αρχάς τα πεζοδρόμια της πόλης δεν είναι κατάλληλα, είναι στενά, καταλαμβάνονται πολλές φορές από τους καταστηματαρχες με τραπέζια χωρίς να αφήνουν ίχνος διόδου για τον πεζό ή για την μπτέρα με το παιδικό καρότσι. Τα πεζοδρόμια στην Περίδου για πόσα χρόνια ήταν κατελημμένα; Τα πεζοδρόμια παράπλευρα της Δημοτικής Αγοράς, πραγματικά αποτελούν ντροπή. Τα μηχανάκια παρκάρουν πάνω στις ράμπες άρα ο ανάπηρος ή η μάνα με το καρότσι δεν έχει κανένα δικαίωμα σε αυτήν την πόλη. Και η πόλη δεν είναι καθόλου φιλική είτε για γονείς με καρότσια, είτε για αναπήρους. Αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να πάνε να μείνουν σε άλλη πόλη γιατί αυτή η πόλη δεν κάνει γι' αυτούς» μας είπε ο Ξενοφών και μας αφηγείται την εξής ιστορία: «Θυμάμαι 5 ηλικιωμένους τουρίστες στην παρέα των οποίων υπήρχε ένας ανάπηρος ηλικιωμένος σε αμαξίδιο. Σε ένα σημείο του πεζοδρομίου υπήρχε εμπόδιο. Οι 4 ηλικιωμένοι πάλευαν να σηκώσουν το καρότσι με τον ηλικιωμένο ανάπηρο και τελικά τα κατάφεραν. Μετά από 10 μέτρα βλέπουν πάνω στο πεζοδρόμιο μια τρίποδη ταμπέλα καταστήματος που διαφήμιζε μπύρες και κοκτέιλ και έτσι οι ηλικιωμένοι δεν μπορούσαν να περάσουν! Έτσι έκαναν πάλι πίσω και πάλευαν να ξανα-περάσουν το αναπηρικό καρότσι. Κι όλα αυτά σε έναν τόπο που τον διαφημίζουν για τουριστικό μέρος! Ντροπή τους!»

παιδότοπος

**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
Θ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
kakatsakis@sch.gr

Στ2 11ου Δημ. Σχ. Χανίων

Η Κρήτη ενώνεται με την Ελλάδα

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!

Μέρα λαμπρή, μέρα χαράς, μέρα ευλογημένη η χθεσινή για την Κρήτη που γιόρτασε απ' άκρη σ' άκρη, προ πάντων, όμως στα Χανιά, την 104η επέτειο της Ενωσης της με την μητέρα Ελλάδα. Στον απόηχο αυτού του εορτασμού ο σημερινός Παιδότοπος που φιλοξενεί κάποιες απ' τις εξαιρετικές εργασίες (κείμενα και ζωγραφιές) που μου έστειλαν τα παιδιά της Στ2 τάξης του 11ου Δημ. Σχ. Χανίων, με ταχυδρόμον και φίλο και συνεργάτη μου απ' τα παλιά δασκαλό τους, Γιώργο Κανδαράκη. Και ένας εκ των

τριών δημιουργών του μοναδικού στο είδος του εκπαιδευτικού φακέλου "Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος. Στα βήματά του" που εκδόθηκε από το Εθνικό Ίδρυμα που φέρει το όνομα του Εθνάρχη και το Υπουργείο Παιδείας, πριν από 11 χρόνια στο πλαίσιο του προγράμματος "Μελίνα - Εκπαίδευση και Πολιτισμός", πριν από 11 χρόνια ο καλός αυτός δάσκαλος, (οι άλλοι δυο οι επίσης φίλοι μου δάσκαλοι Δημήτρης Καρτσάκης και Κώστας Μανωλάκης). Καθόλου τυχαία, λοιπόν, η ανάθεση του αφιερώματος σ' αυτόν. Κι αν ασχολήθηκαν οι μαθητές του, έχοντάς τον σε ρόλο

εμπυκωτή με το θέμα... Κι αν έψαξαν στις πηγές, τον προαναφερθέντα φάκελο που περιλαμβάνει τέσσερα βιβλία (Βιβλίο Ιστορικών Πληροφοριών, Διαδρομή στον Χρόνο, Βιβλίο Δραστηριοτήτων για το μαθητή και το Βιβλίο Οδηγιών για τον δάσκαλο) αλλά και άλλες... Πάντα άξιος, Γιώργο! Συγχαρητήρια και σ' εσένα και στους μαθητές σου!

**Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!
Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης,
δάσκαλος**

Αυτονομία και Ενωση της Κρήτης με την Ελλάδα

Ο Ε. Βενιζέλος είχε ενεργό ρόλο στα πολιτικά δρώμενα της Κρητικής Πολιτείας ως τις 8 Αυγούστου του 1910 που εκλέχτηκε ως βουλευτής και πρωθυπουργός της Ελλάδας. Τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου άρχισε να τακτοποιεί τις πολιτικές και εθνικές υποθέσεις της Ελλάδας. Στους Βαλκανικούς πολέμους (1912-1913) βρέθηκε η Ελλάδα ισχυρή και ανασυγκροτημένη και κατάφερε να απελευθερώσει πολλές βόρειες επαρχίες και πολλά νησιά. Μετά από αυτές τις νίκες κατάφερε και η Κρήτη να ενωθεί με την Ελλάδα που στις 1 Δεκεμβρίου 1913 υψώθηκε η ελληνική σημαία στο Κάστρο του Φιρκά στα Χανιά, ενώπιον του Ελ. Βενιζέλου και του Βασιλιά Κωνσταντίνου καθώς και πολλών αγωνιστών.

**Ελενα Σκουτέλη
Ελπίδα Τσιναρή
Σταυρούλα Μπονάτου**

Η κατάσταση στην Κρήτη

Η Κρήτη, κατά τη δεκαετία του 1910-1912 διοικείται με το σύστημα των τριμελών επιτροπών.

Οι Κρήτες βουλευτές απαιτούν να γίνουν δεκτοί στο ελληνικό κοινοβούλιο.

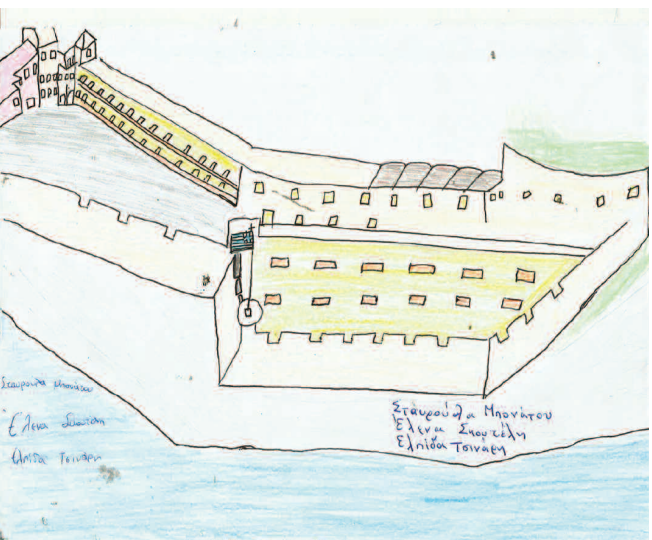
Με την έναρξη όμως των Βαλκανικών Πολέμων (Οκτώβριος 1912), οι Κρήτες βουλευτές έγιναν δεκτοί στο εθνικό κοινοβούλιο. Ο Βενιζέλος στέλνει ως Γενικό Διοικητή στην Κρήτη τον Στέφανο Δραγούμη, χωρίς να διαταραχθεί το καθεστώς της αυτονομίας. Αναμένει να λυθεί το κρητικό ζήτημα με τελική έκβαση/ του πολέμου, που έχει ξεσπάσει μεταξύ των Βαλκανικών κρατών και της Τουρκίας.

Η τύχη του υπόδουλου ελληνικού πληθυσμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αποτελεί πρωταρχικό μέλημα της πολιτικής του Ελευθέριου Βενιζέλου.

Πιστεύει, ωστόσο, ότι η Ελλάδα δεν πρέπει να εμπλακεί μόνη της σε πόλεμο με την Οθωμανική Αυτοκρατορία και θεωρεί αναγκαία τη συμμαχία με τα άλλα βαλκανικά κράτη. Με αυτόν τον τρόπο ο Βενιζέλος καταφέρνει να σχηματιστεί μια ευρύτερη βαλκανική συμμαχία, ικανή να αντιμετωπίσει την Οθωμανική αυτοκρατορία σε μελλοντική πολεμική αναμέτρηση, που φαίνεται πλέον αναπόφευκτη.

Στα τέλη Σεπτεμβρίου του 1912, πρώτο το Μαυροβούνιο ανακοινώνει την έναρξη του πολέμου εναντίον της Τουρκίας. Η Ελλάδα θα κηρύξει τον πόλεμο εναντίον της Τουρκίας την επόμενη μέρα, πιστή στους βαλκανικούς της συμμάχους.

**Τομαρά Σταυρούλα,
Παπαδάκη Χαρά**

Η Ελλάδα μεγαλώνει

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος είχε ένα σημαντικό ρόλο στην επιτυχία της Ελλάδας στην έκβαση των Βαλκανικών πολέμων. Το κρητικό ζήτημα λύνεται τελειωτικά στις 14 Φεβρουαρίου του 1913 κατεβάζοντας οι σημαίες των Μεγάλων Δυνάμεων και της Τουρκίας από το φρούριο της Σούδας. Με ιδιαίτερη συνθήκη μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας την 1η του Νοεμβρίου 1913, ο σουλτάνος παραιτείται από το καθεστώς του στην Κρητική επαρχία. Η Ενωση πλέον με την υπόλοιπη Ελλάδα είναι γεγονός. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος και ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος πηγαίνουν στα Χανιά και την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου 1913 η Ενωση της Κρητης κηρύσσεται επίσημα. Η ελληνική σημαία κυματίζει στο φρούριο του Φιρκά με παρουσία του βασιλιά Κωνσταντίνου, του πρωθυπουργού Ελ. Βενιζέλου αγωνιστών και πλήθος κόσμου.

Μανόλης Αρχαγγελάκης

Η Ενωση

[...] Την 1η Δεκεμβρίου η Κρήτη ενσωματώθηκε και επίσημα στο ελληνικό κράτος. Ακριβώς ένα μήνα νωρίτερα (1 Νοεμβρίου 1913) ο σουλτάνος Μεχμέτ ο 5ος είχε παραιτηθεί από κάθε δικαίωμα επικυριαρχίας επί της μεγαλονήσου. Αιώνες αιμάτων και δακρύων στη μαρτυρική Κρήτη έβρισκαν επιτέλους την ιστορική τους δικαίωση.

Η επίσημη ανακήρυξη της ένωσης έγινε στα πλιόλουστα Χανιά την Κυριακή 1η Δεκεμβρίου 1913, παρουσία του Βασιλιά Κωνσταντίνου και του πρωθυπουργού Ελευθέριου Βενιζέλου, μέσα σε ιδιαίτερα πανηγυρικό κλίμα.

Οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν στις 11.50 το πρωί, όταν οι γηραίοι αγωνιστές Αναγνώστης Μάντακας 94 ετών, και Χατζημιχάλης Γιάνναρης 88 ετών, ύψωσαν την ελληνική σημαία στο φρούριο του Φιρκά, ενώ την ίδια ώρα ερρίπτοντο 101 κανονιοβολισμοί από τα ελληνικά πολεμικά πλοία.

**Δήμητρα Φουράκη
Νεφέλη Χασαπάκη**

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *HYOSCYAMUS niger L.* (Υοασκίαμος ο μέλας) και ανήκει στην οικογένεια των Σολανιδιών. Στη χώρα μας το συναντούμε στη Δυτική Μακεδονία, Ήπειρο, Θεσσαλία, Εύβοια, Λακωνία, Κρήτη και Επτάνησα με τις κοινές ονομασίες γέροντας, γέρος, γερούλι, γλιτζιάς, γιατρός, αδύσκαμος, δισκύαμος, δαιμοναριά, μηλόχορτο, δοντόχορτο, λιτσάρμο, στρουμπάρα, μπελελές, γλυκύαμος, αγριοκαπνός.

Υοασκίαμος

Το γένος αυτό περιλαμβάνει 9 είδη ιθαγενή της Ευρώπης, όπως ο Υοασκίαμος ο λευκός (*Hyoscyamus albus*) και ο Υοασκίαμος ο χρυσός (*Hyoscyamus aureus*) τα οποία έχουν σχεδόν ίδιες θεραπευτικές ιδιότητες.

Το φυτό ζει 1 ή 2 χρόνια, είναι τριχωτό και αναδίνει δυσάρεστη μυρωδιά. Το στέλεχος του είναι όρθιο, εύρωστο, βελούδινο στην όψη, κυλινδρικό και φτάνει σε ύψος από 40 έως 120 εκατοστά.

Τα φύλλα του είναι μεγάλα, έντονα γωνιώδη. Τα άνθη του βγαίνουν σε στάχυ, στην άκρη των κλαδιών, με χρώμα λευκοκίτρινο περιφερειακά και ελαφρά βιολέ στη βάση τους ή έχουν γραμμώσεις με βαθύ πορφυρό χρωματισμό. Οι καρποί είναι κάψες με 2 λοβούς και περιέχουν πολλούς γκριζωπούς σπόρους.

Είναι φυτό πολύτιμο αλλά και επικίνδυνο, εξαιτίας της δραστηριότητάς του. Δεν είναι πολύ διαδεδομένο. Φυτρώνει σε χέρσα εδάφη, αναχώματα, πλαγιές, άκρες δρόμων.

Ιστορικά στοιχεία

Τα είδη του υοασκιάμου τα χρησιμοποιούσαν εδώ και τουλάχιστον 4.000 χρόνια, από την εποχή των αρχαίων Αιγυπτίων και όχι μόνο.

Υοασκίαμος στα ελληνικά σημαίνει κουκί του χοίρου. (ύος=χοίρος, κύαμος=κουκί).

Οι χοίροι μπορούν να φάνε τους σπόρους του φυτού χωρίς τον παραμικρό φόβο.

Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία ο Ηρακλής είχε ανακαλύψει τις παραισθησιογόνες ιδιότητες του Υοασκιάμου.

Οι Ελληνίδες ιέρειες του μαντείου των Δελφών εισέπνεαν τον καπνό από τους σπόρους για να έρθουν σε έκσταση και να βλέπουν οράματα. Οι μαθητές του Ιπποκράτη έδιναν τους σπόρους του φυτού ανακατεμένους με κρασί για τον πυρετό, τον τέτανο και τις παραλύσεις που μπορούν να προκύψουν μετά την γέννα.

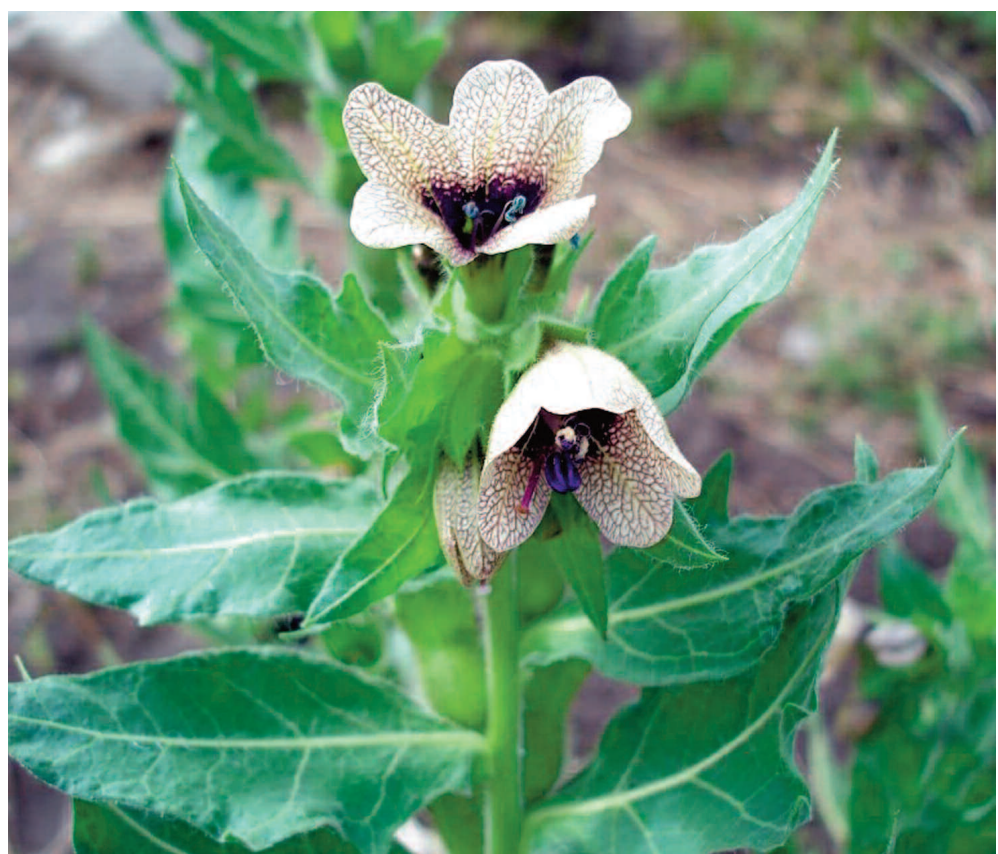
Η ιατρική του χρήση έχει πιστοποιηθεί στη Μεσοποταμία και στον πάπυρο Ebers (15ο αιώνα π.Χ.).

Χάρη στις παραισθησιογόνες ιδιότητές του ο αδύσκαμος καταλάμβανε σπουδαία θέση στις διάφορες μαγικές παρασκευές μαζί με την μπελαντόνα και το μανδραγόρα. Πολύ πριν την ανακάλυψη του κλωροφόρμιου, πιθανόν τον 14ο αιώνα, οι ιατροί να έκαναν χρήση αυτού του φυτού στη χειρουργική.

Ο Διοσκουρίδης τον 1ο αιώνα μ.Χ. περιγράφει τον Υοασκίαμο σαν υπνωτικό και παυσίπονο σκεύασμα, φυτό πολύτιμο αλλά επικίνδυνο. Προτιμούσε τη χρήση του φυτού *Hyoscyamus albus* γιατί πίστευε ακόμη ότι με το φυτό αυτό ελαχιστοποιούνταν οι πιθανότητες να τρελαθεί ένας ασθενής και χρησιμοποιούσε τα φύλλα και τα σπέρματα του σκόνη και μουσκεμένα σε νερό για να σταματήσει τον πόνο.

Στον Μεσαίωνα αποτελούσε ένα από τα κυριότερα βότανα που χρησιμοποιούσαν στην μαγεία. Την εποχή εκείνη θεωρούσαν πως όταν οι μάγισσες, αλείφονταν με ένα μαγικό φίλτρο, μπορούσαν να πετάξουν με ένα σκουπόξυλο. Σήμερα κάτι τέτοιο το θεωρούμε φανταστικό, αλλά ήταν κατά κάποιο τρόπο αληθινό. Το μαγικό φίλτρο το έφτιαχναν από υοασκίαμο και μπελαντόνα, βότανα που περιέχουν παραισθησιογόνες ουσίες. Αυτές μπορούν να απορροφηθούν από το δέρμα και προκαλούν έκσταση κατά την οποία είναι πολύ πιθανό να νομίζει κάποιος ότι πετάει. Οι κυνηγοί μαγισσών χρησιμοποιούσαν το ίδιο φίλτρο για ένα άλλο σκοπό. Άλειφαν την κρέμα στο δέρμα (ιδίως στον κόλπο), γεγονός που προκαλούσε στην κατηγορούμενη σπασμούς και παραισθήσεις «αποδεικνύοντας» ότι ήταν μάγισσες.

Ο Υοασκίαμος χρησιμοποιήθηκε από μερικούς λαούς σαν αφροδισιακό βότανο. Ήταν το κυριότερο συστατικό των παλιών φίλτρων του έρωτα. Στην Κρήτη το αποκαλούμε αδύσκιαμο αλλά επίσης και καλομπενιό, αντοντόχορτο (δοντόχορτο) ή δαιμονόχορτο. Η ρίζα του φυτού είναι δύο ειδών. Του ενός μοιάζει με τον κυνόδοντα και του άλλου είναι διχασμένη και μοιάζει με τραπέζι. Για τον λόγο αυτό το αποκαλούσαν και αντοντό-

Συλλέγεται λίγο πριν την άνθιση Απρίλιο και Μάιο. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιούνται τα φύλλα, οι κορφές (πριν ανθίσουν τελείως) και οι σπόροι.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Το βότανο δρα ως καταπραυντικό, αναλγητικό, σπασμολυτικό. Όταν αυξηθεί η δόση καθίσταται ναρκωτικό. Παρουσιάζει ιδιότητες παρηλυσίας με την Μπελαντόνα, αλλά ως καταπραυντικό και υπνωτικό είναι αποτελεσματικότερο αυτής, λόγω της σκοπολαμίνης που περιέχει.

Σήμερα ο Υοασκίαμος χρησιμοποιείται κυρίως για την αντιμετώπιση των σπασμών, ιδίως του στομάχου και των εντέρων, αλλά και για την ασθένεια Πάρκινσον. Εκτός από αυτά χρησιμοποιείται ως φάρμακο για τις νευραλγίες, νευρικό βήχα, κοκίτη, κατά της ακράτειας των ούρων, των αιμορροΐδων και της κήλης. Είναι ευεργετικό κατά του πρηξίματος των ματιών και συστήνεται ως φάρμακο για να καταπραΐνει τους υστερικούς και επιληπτικούς.

Εξωτερικώς το βότανο χρησιμοποιείται για ρευματικούς πόνους, κατά της αρθρίτιδας και των οδοντικών φλεγμονών του δέρματος και του στήθους. Βοηθά στην αιμόπτυση, την μητρορραγία, τον νυκτερινό ιδρώτα των φυματικών και της παράλυσης της ίριδας.

Το έλαιο του Υοασκιάμου παρασκευάζεται από τα φύλλα και χρησιμοποιείται για τους πόνους των αυτιών και κατά των ρευματισμών.

Τα αποξηραμένα φύλλα αυτούσια χρησιμοποιούνται για κάπνισμα γιατί καταπραΐνουν τις κρίσεις του άσθματος. Στην ομοιοπαθητική, χρησιμοποιούν σαν καταπραυντικό ένα βάμμα, που το παρασκευάζουν από το νερό φυτού.

Παρασκευή και δοσολογία

Το αφέψημα του φυτού για εσωτερική ή εξωτερική χρήση γίνεται με 2-4 γραμμάρια ξηρού βοτάνου σε 1 λίτρο νερό.

Προφυλάξεις

Το φυτό είναι πολύ δραστικό. Η χρήση του πρέπει να γίνεται μόνο κάτω από τις οδηγίες ιατρού ή πολύ έμπειρου βοτανολογού. Δεν επιτρέπεται η αυτοθεραπεία και ακόμη περισσότερο η αυτοπροετοιμασία του σκευάσματος.

Υπερβολική δόση προκαλεί διαταραχές στην όραση, σπασμούς, κώμα και θάνατο από ανακοπή της αναπνοής ή της καρδιάς. Σε περιπτώσεις δηλητηρίασης πρέπει να γίνεται αμέσως πλύσιμο στομάχου με νερό (προκαλώντας εμετό με ζεστό νερό), λήψη εσωτερικά σκευασμάτων του ενεργού άνθρακα και υποστήριξη της λειτουργίας ζωτικών οργάνων.

χορτο. Οι χωρικοί πίστευαν πως παγοουράζει τους πόνους των δοντιών. Έβαζαν τον σπόρο στα κάρβουνα και μπουμπούριζαν από πάνω ένα πιατάκι του καφέ. Στο πιατάκι υγροποιούταν ο ατμός και το υγρό αυτό «τονέ κύνουε στην κουφάλια του αδοδιού».

Ή άνοιγαν το στόμα τους για να μπαίνει ο καπνός του καγιόμενου σπόρου μέσα. «Έχουνε να πούνε πως ανέχη μέσα τα' αντόντι σκούλπα, τονέ θωρού γκαί πέφτει!».

Αυτή η χρήση ήταν γνωστή και σε άλλους λαούς της Ευρώπης όπου έκαigan μίγμα θρυμματισμένων φύλλων υοασκιάμου, στραμόνιου και φασκόμηλου άνω σε μια πυρωμένη επιφάνεια και εισέπνεαν τον καπνό για να ανακουφιστούν από τον πονόδοντο και το βρογχικό άσθμα.

Επίσης στη Κρήτη χρησιμοποιούσαν τα φύλλα κοπανισμένα σε κατάπλασμα πάνω στην ταπινάρα (διόγκωση μασχαλιαίων αδένων πολύ οδυνηρή). Στα Σφακιά το κατάπλασμα του φυτού το έβαζαν πάνω στο ερυσίπελας (λοιμώδη δερματική πάθηση).

Συστατικά - χαρακτήρας

Το φυτό είναι δηλητηριώδες. Περιέχει πολλά αλκαλοειδή (υοασκαμίνη, ατροπίνη, σκοπολαμίνη). Όταν αποξηραθεί, η υοασκαμίνη μετατρέπεται μερικώς σε ατροπίνη, με ενζυματική δράση (ρακεμάσες). Το φυτό περιέχει ακόμη παρασιτοκτόνες ουσίες και ένα έλαιο που είναι ελαφρώς βάλσαμο.

Άνθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Το φυτό ανθίζει από Ιούνιο μέχρι Αύγουστο.

ΕΛΕΝΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

«Για μένα οι λέξεις αποτελούσαν και αποτελούν όπλα. Είναι ένα ταξίδι στην αναζήτηση της ελευθερίας» λέει στις «διαδρομές» η βραβευμένη συγγραφέας Ελένη Πριοβόλου. Η πρόσφατη επίσκεψή της στα Χανιά ήταν μια καλή ευκαιρία να μιλήσουμε μαζί της για τις αξίες και ιδέες που πραγματεύεται στα βιβλία της, για τη σημασία της ιστορικής μνήμης που όπως λέει: «βοηθάει την κατανόηση του σήμερα» αλλά και την επικαιρότητα του τελευταίου της πονήματος, όπου παρουσιάζεται η σύγκρουση του παλιού με το καινούριο, στα χρόνια του Εθνικού Διχασμού...

ΕΛΕΝΗ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ:

«Οι λέξεις είναι όπλα»

«Το έντυπο βιβλίο είναι συντροφιά και παρηγοριά» λέει η συγγραφέας Ελένη Πριοβόλου.

Ποια ήταν η αφετηρία για αυτό το μαγικό ταξίδι σας στην λογοτεχνία;

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε και ήμουν παιδί. Δειλό, φοβισμένο, φιμωμένο. Χρόνια δικτατορίας. Σε ένα σχολείο με εκπαίδευση αυταρχική. Μιλούσα λίγο. Όμως όσα ένιωθα τα κατέγραφα. Και ένιωθα πολλά. Όσα δεν μπορούν να φανταστούν οι ενήλικες ότι μπορεί να αισθάνεται ένα παιδί.

Για μένα οι λέξεις αποτελούσαν και αποτελούν όπλα. Είναι ένα ταξίδι στην αναζήτηση της ελευθερίας. Μια μάχη καθημερινή με τα στοιχεία του κόσμου.

Στα βιβλία σας ασχολείστε με μεγάλα θέματα: ειρήνη, συνύπαρξη, αλληλεγγύη, δοτικότητα. Πόσο δύσκολο ή εύκολο είναι να μιλάς για αξίες σε μια εποχή που κυριαρχεί ο πόλεμος, ο φανατισμός, ο ρατσισμός;

Σε κάθε εποχή κυριαρχούσαν όλα όσα δεινά αναφέρετε. Η ιστορία της ανθρωπότητας είναι ολόκληρη μια πορεία αίματος, σφαγής, μισαλλοδοξίας, καταπάτησης των δικαιωμάτων, επικράτησης του ισχυρού και υποταγής του αδύναμου. Οι αξίες επίσης παραμένουν οι σταθερές ουτοπίες για τις οποίες αγωνίζονται οι άνθρωποι. Μέσα από το κυνήγι του ανέφικτου εξελίσσονται τα άτομα. Για τούτο και καταγίνονται με πολιτείες ουτοπικές, όπως θα ήθελα να είναι και όπως ήθελα να τις ζήσω, εγώ και οι όλοι οι άλλοι.

Ποιος πιστεύετε ότι είναι ο ρόλος ενός πνευματικού Ανθρώπου, σε εποχές κρίσης ;

Δηλαδή κάθε εποχή. Διότι οι κρίσεις είναι μέσα στον ιστό της κοινωνίας. Δεν υπάρχει ιστορική περίοδος που να μην επηρεάζεται η ζωή των ανθρώπων από τους πολέμους, την προσφυγιά, τα οικονομικά κραχ, τις δικτατορίες, αλλά και τα δεινά της φτώχειας. Ο κάθε άνθρωπος και ο κάθε πολίτης είναι υποχρεωμένος να παίρνει θέση. Γιατί όσο πιο πολλοί αντιδρούν τόσο αδυνατίζει το κακό.

Φυσικά ο λόγος και η στάση του λεγόμενου πνευματικού ανθρώπου έχει μια επιπλέον βαρύτητα. Επηρεάζει την κοινή γνώμη. Ο άνθρωπος καθώς φαίνεται έχει ανάγκη από πνευματικές ηγασίες, τις οποίες η κάθε εποχή τις μυθοποιεί.

Όμως αυτή η τόσο ιδιαίτερη και ιδιότυπη κάστα προτιμάει να κρύβεται πίσω από το πνευματικό έργο. Το έργο είναι πιο δυνατό- ίσως- από συμπεριφορές. Διότι απέναντι στα

«Ο κάθε άνθρωπος και ο κάθε πολίτης είναι υποχρεωμένος να παίρνει θέση. Γιατί όσο πιο πολλοί αντιδρούν τόσο αδυνατίζει το κακό»

πράγματα, ο εν λόγω, είναι άνθρωπος με όλες τις αδυναμίες και τους φόβους. Το έργο όμως βρίσκεται πέρα και πάνω από τις καταστάσεις. Άρα μέσω του έργου και όχι της φυσικής παρουσίας ο πνευματικός άνθρωπος είναι πάντα παρών αρκεί να υπάρχει η δυνατότητα προσέγγισης του έργου.

Φυσικά επειδή είναι και πολίτης και βιώνει με τον ίδιο τρόπο τις καταστάσεις, οφείλει να παίρνει θέση.

Με τη «Τριλογία των Αθηνών» ζωντανεύει η νεότερη Ελλάδα από τον 19ο αιώνα μέχρι και σήμερα. Μέσα από τον μύθο αναδεικνύεται η Ιστορία. Φαίνεται να δίνετε ιδιαίτερη έμφαση στην ιστορική μνήμη. Γιατί ;

Διότι η εμπριθής μελέτη του παρελθόντος βοηθάει την κατανόηση του σήμερα. Οι κακές πολιτικές επιλογές που εφαρμόστηκαν στο παρελθόν, αποτελούν τη δομή ενός ολόκληρου συστήματος που αντανάκλα στις ζωές μας έως σήμερα. Από την εποχή που η Ελλάδα αποκόπηκε από την Οθωμανική αυτοκρατορία, περιδιαβαίνει σε μια πολιτική κακοδαιμονία και υποτέλεια στα εκάστοτε οικονομικά συμφέροντα ντόπια και ξένα. Πέρασε από πολλές πτωχεύσεις και συνεχίζει ακόμα να πορεύεται μέσα σε ένα καταδικασμένο οικονομικό μοντέλο. Οι αιτίες βρίσκονται στο παρελθόν που πρέπει ο καθένας να το ψάξει, καθαρά χωρίς στεγανά και ιδεοληψία.

Μέσα από το μυθιστόρημα σας «Μετά φόβου», παρουσιάζεται η σύγκρουση του παλιού με το καινούριο, στα χρόνια του Εθνικού Διχασμού . Οι ηρωίδες διαλέγουν η καθεμιά το δικό της δρόμο. Και η ελευθερία και ο συμβιβασμός έχουν το δικό τους τίμημα. Θεωρείτε ότι έχει

το βιβλίο σε αυτήν την εποχή μια επικαιρότητα;

Οι συγκρούσεις ανάμεσα στο παλιό και το νέο είναι ένα θέμα διαχρονικό και διατρέχει όλες τις εποχές. Αυτή η πάλη δίνει ώθηση στην κοινωνία. Αυτός ο αγώνας την ταράκουνάει όταν φέρνει στην αβελτηρία. Όσο για την ελευθερία αυτή υπάρχει σαν έννοια και σαν προσπάθεια προς κατάκτηση. Πρόκειται για μια ακόμα ουτοπία την οποία ο άνθρωπος κυνηγάει χωρίς να την κατακτά. Εκείνο που ίσως κερδίζει κατά την διαδρομή, είναι η αυτογνωσία.

Θεωρείτε ότι υπάρχει αναγνωστικό κοινό σήμερα; Διαβάζουν οι νέοι ;

Θα αρχίσω από το τέλος. Ο μεγάλος αντίπαλος του βιβλίου είναι το ηλεκτρονικό μέσον από το οποίο υπάρχει πια εξάρτηση. Όμως το αναγνωστικό κοινό δεν ήταν ποτέ μεγάλο. Πάντα η μειοψηφία διάβαζε. Μπορώ να πω ότι στις μέρες μας το βιβλίο απέκτησε περισσότερους οπαδούς. Μια με τα προγράμματα φιλανθρωπίας στα σχολεία, την δημιουργία αναγνωστικών λεσχών την περίοδο της κρίσης, το άνοιγμα αρκετών βιβλιοθηκών στην κοινωνία, το βιβλίο δεν κατέρρευσε. Παρά το γεγονός ότι, πρόθεση της πολιτείας δεν είναι να το στηρίξει αφού έκλεισε το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, εν τούτοις οι αναγνώστες υπάρχουν και πολλαπλασιάζονται.

Πώς βλέπεται το μέλλον του έντυπου βιβλίου στην ψηφιακή εποχή;

Αν κρίνει κανείς από την χαμηλή ζήτηση των ηλεκτρονικών βιβλίων, μάλλον το έντυπο βιβλίο έχει ακόμα μακριά πορεία. Γιατί όσοι πραγματικά αγαπούν το βιβλίο το θεωρούν ζωντανό οργανισμό και βασικό αγαθό. Είναι συντροφιά και παρηγοριά.

ΣΤΟΝ "ΚΗΠΟ"

Βραδιά μνήμης Μάνου Κατράκη

Μια βραδιά μνήμης προς τιμήν του μεγάλου θεατράνθρωπου και κρητικού Μάνου Κατράκη διοργανώνει στο πλαίσιο των χειμερινών Πολιτιστικών Εκδηλώσεων το Ιστορικό Καφέ «Κήπος», την Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου στις 8 το βράδυ.

Στην εκδήλωση αυτή για την ζωή και το έργο του Μάνου Κατράκη θα μιλήσουν οι:

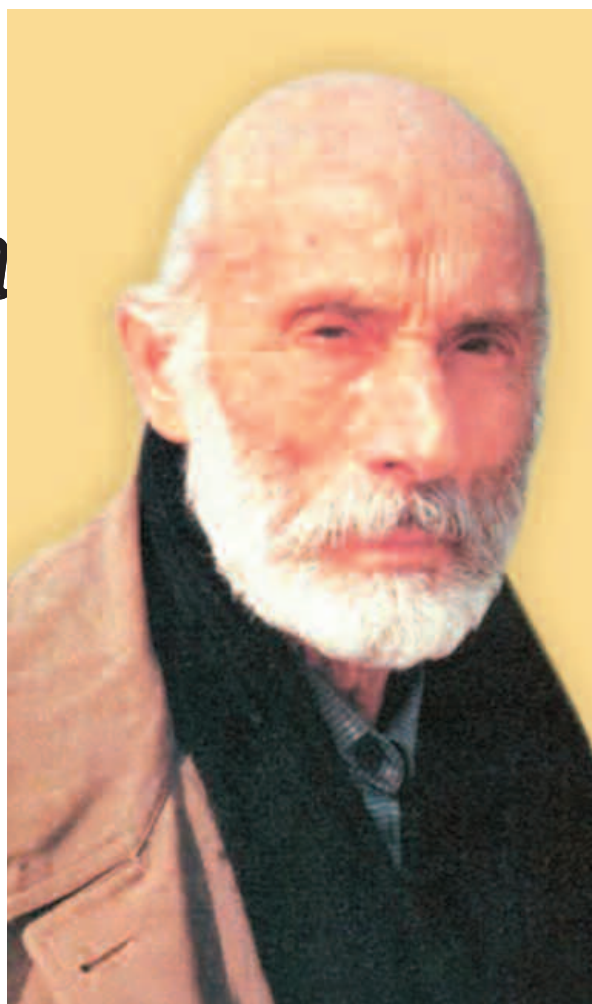
- Στάθης Λιβαθινός Καλλιτεχνικός Διευθυντής Εθνικού Θεάτρου.

- Γρηγόρης Βαλτινός Ηθοποιός.

- Άννα Παναγιωτοπούλου Ηθοποιός.

Θα προβληθεί βίντεο από το αρχειακό υλικό της εκπομπής «Μονόγραμμα» των Γιώργου και Ηρώς Σγουράκη και θα ακουστούν αγαπημένα τραγούδια με την μουσική επιμέλεια του Γιάννη Πανακάκη και τους Σταύρο Ψαρουδάκη (λύρα), Δημήτρη Τσούρτο (κοντραμπάσο).

Συντονισμός - Παρουσίαση : Μιχάλης Αεράκης Ηθοποιός.

ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Συνέδριο "Τέχνη και Δημοκρατία" στο Μουσείο της Ακρόπολης

Παρουσίαση των αποτελεσμάτων προημερίδας που έγινε με επιτυχία στα Χανιά με τίτλο: «Πόλη, Δημοκρατία, Αρχιτεκτονική», θα γίνουν το Σάββατο 9 Δεκεμβρίου στο πλαίσιο συνεδρίου με θέμα «Τέχνη και Δημοκρατία» στο Αμφιθέατρο του Μουσείου της Ακρόπολης. Το συνέδριο διοργανώνεται από το ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, από την Πέμπτη 7 έως και το Σάββατο 9 Δεκεμβρίου με ώρα

έναρξης καθημερινά, στις 10 το πρωί. Τα αποτελέσματα της προημερίδας θα παρουσιάσεις στις 10 το πρωί του Σαββάτου 9 Δεκεμβρίου, η επίκουρη καθηγήτρια της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πολυτεχνείου Κρήτης, Αμαλία Κωτσάκη. Η προημερίδα είχε γίνει στις 30 Οκτωβρίου ως συνεργασία της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πολυτεχνείου Κρήτης και του Φιλολογικού Σύλλογο Χανίων «Χρυσόστομος» με την υποστήριξη της Αντιπεριφέρειας Χανίων.

ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΚΑΦΗΣ

Εκδρομή στο Ρέθυμνο

Την ευκαιρία να απολαύσουν μια όμορφη εκδρομή στο φιλόξενο Ρέθυμνο είχαν την Κυριακή 19 Νοεμβρίου τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Σκάφης, Τζαγκαριάκου και Αργαστηρίου «τα Σκαφιδάκια».

Όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση, «πρώτος σταθμός της επίσκεψής τους ήταν η θρυλική Ιερά Μονή Αρκαδίου, που

στα 1866 έγραψε και αυτή με τη σειρά της τη δική της σελίδα στην αιματοβαμμένη κρητική ιστορία. Εν συνεχεία επισκέφθηκαν το Δρυμό του Πατσού, το Φράγμα των Ποταμών και κατά την επιστροφή τους το λιμάνι του Ρεθύμνου. Οι εντυπώσεις που αποκόμισαν οι εκδρομείς ήταν άκρως θετικές γι' αυτό το εγχείρημα, κάτι που πραγματικά δίνει την ελπίδα ότι τα ξεχασμένα μικρά χωριά του Ανατολικού Σελίνου μπορούν και δίνουν το παρόν σε συλλογικές προσπάθειες που έχουν ως κέντρο τον άνθρωπο και την αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής του».

ΣΤΙΣ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Παρουσίαση "Εν Χανίοις"

Εκδήλωση παρουσίασης του νέου, 11ου τόμου της έκδοσής του "Εν Χανίοις 2017", θα γίνει την Τετάρτη 13 Δεκεμβρίου στις 7 μ.μ., στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής της Μεσογείου (Μεγάλο Αρσενάλι). Η παρουσίαση θα γίνει με παράλληλη προβολή σχετικών διαφανειών από την Επιμελήτρια της Έκδοσης, Ζαχαρένια Σημανδράκη, Ειδική Συνεργάτιδα των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Όπως επισημαίνεται σε σχετική ανακοίνωση, «φέτος συμπληρώνονται 120 χρόνια από την Κρητική Επανάσταση του 1897 - 1898, αλλά και 60 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου Κρητικού συγγραφέα και διανοητή, Νίκου Καζαντζάκη. Σχετικά με τα θέματα αυτά είναι αφενός η έρευνα - αφιέρωμα από την Επιμελήτρια Έκδοσης του "Εν Χανίοις" στις σφαγές και την πυρπόληση των Χανίων το 1897, που συνοδεύεται από σχετικό εικονογραφικό παράρτημα, και αφετέρου οι ενδιαφέρουσες εργασίες, που αφορούν στον Ν. Καζαντζάκη».

Μετά την εκδήλωση το κοινό θα έχει την ευκαιρία να προμηθευτεί τον τόμο. Είσοδος ελεύθερη.

ΣΤΙΣ "ΕΠΙΛΟΓΕΣ"

Παραμυθομπερδέματα

Παραμυθομπερδέματα... στο βιβλιοπωλείο Επιλογές το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου και ώρα 11.30 το πρωί. Όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση, θα παρουσιαστούν «λαϊκά παραμύθια του τόπου μας και κατασκευή χάρτινης κουκλίτσας απ'τα παιδιά». Αφήγηση παραμυθιού-εμφύχωση κατασκευής: Ρούλα Τατσοπούλου. Μουσική: Γιάννης Μανούσακας. Είσοδος ελεύθερη.

ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

"Μια ημέρα στο βιβλιοπωλείο"

Τη συμμετοχή του στη δράση: "μια ημέρα στο βιβλιοπωλείο" σήμερα Σάββατο, ανακοίνωσε το βιβλιοπωλείο Πελεκανάκη. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του, «7 βιβλιοπωλεία στην Ελλάδα, παίρνουν και φέτος, για τρίτη χρονιά, την πρωτοβουλία να γιορτάσουν μια μέρα αφιερωμένη στα βιβλία και τους μικρούς αναγνώστες. Αυτό το Σάββατο, 2 Δεκεμβρίου, γονείς και παιδιά προσκαλούνται να περάσουν μαζί «μια ημέρα στο βιβλιοπωλείο», σε μια μεγάλη γιορτή της ανάγνωσης από μικρούς αλλά και μεγάλους, γεμάτη εκπλήξεις και προσφορές».

Για τη συγκεκριμένη μέρα, «η Τυποβιβλιοχαρτεμπορική Πελεκανάκη προσφέρει έκπτωση -30% σε όλα τα παιδικά και εφηβικά βιβλία καθώς και ένα ξύλινο ανεμόμυλο δώρο σε κάθε παιδί! (Χάλκων 89, Χανιά-Κρήτη, τηλ. 28210 92512)».

ΣΤΟ ΚΟΛΥΜΠΑΡΙ

Συνέδριο και έκθεση Αγιογραφίας

Επιστημονικό συνέδριο Αγιογραφίας, με θέμα: «Το φως της Αγίας Γραφής ως πηγή έμπνευσης στη Βυζαντινή Τέχνη», οργανώνει η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης (ΟΑΚ) με την στήριξη της Περιφέρειας Κρήτης, σήμερα Σάββατο και αύριο Κυριακή στις εγκαταστάσεις του Ιδρύματος στο Κολυμπάρι.

Όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση, το συνέδριο θα ξεκινήσει στις 11 το πρωί του Σαββάτου και κατά τη διάρκεια των εργασιών του θα μιλήσουν επιστήμονες και αγιογράφοι, όπως οι κ. Κωνσταντίνος Ξενοπούλος, Αθανάσιος Μαϊλης, Δρ Μανόλης Δρακάκης, Νίκος Γιγουρτάκης και Γεώργιος Χειρακάκης.

Σκοπός του συνεδρίου είναι η συνάντηση, η συζήτηση για τις ποικίλες καλλιτεχνικές τάσεις στο χώρο της Αγιογραφίας, καθώς και ο διάλογος για το μέλλον της Αγιογραφίας στην Κρήτη.

Παράλληλα, αύριο Σάββατο στις 7 μ.μ. στους χώρους της Ορθόδοξης Ακαδημίας, θα εγκαινιαστεί Έκθεση Αγιογραφίας, η οποία θα διαρκέσει έως τις 15 Δεκεμβρίου 2017. Η έκθεση θα συνοδεύεται από έναν καλαίσθητο κατάλογο αποτελούμενο από έργα των συμμετεχόντων. Το συνέδριο απευθύνεται σε Αγιογράφους από όλη την Κρήτη σε Εκκλησιαστικούς και άλλους φορείς.

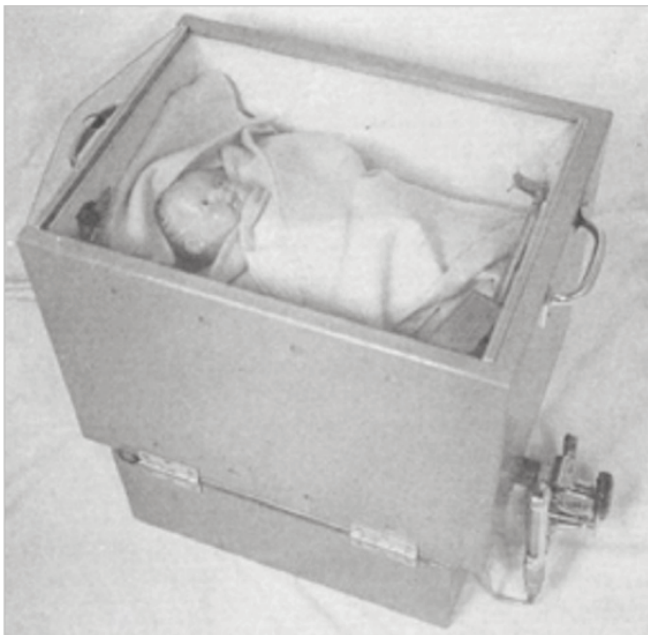
Οι ιατρικές πρακτικές συνοδεύουν τον άνθρωπο από τη στιγμή που έκανε τα πρώτα του βήματα στη γη. Ο δρόμος που ακολούθησε η ιατρική στο πέρασμα του χρόνου, είναι γεμάτος από εκπληκτικές ιστορίες αυτοσχεδιασμού, άγνοιας, απάτης, πάθους ή και λάθους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΓΙΑΝΝΗΣ
M.Sc.

Ιστορία της Ιατρικής: Ένα απίθανο ταξίδι στον χρόνο

μέρος 55ο

Η εξέλιξη της θερμοκοιτίδας, του μηχανήματος υποστήριξης ζωτικών λειτουργιών των νεογνών, από το 1940 μέχρι τις μέρες μας.

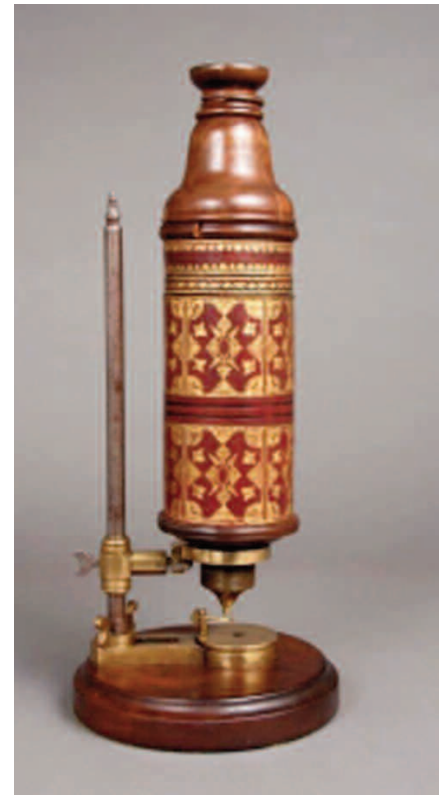
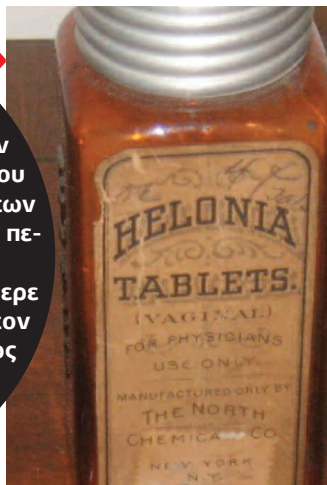

Πρωτότυπα γαλιόραφα που κυκλοφόρησαν στην Ιταλία την περίοδο 1910-1920.

Μεταλλικό κουτί που περιείχε 6 χάπια ασπιρίνης, το οποίο κυκλοφόρησε τα πρώτα χρόνια μετά την παρασκευή της από την εταιρεία Bayer. Η δραστική της ουσία, το σαλικυλικό οξύ, αναφέρεται ως αναλγητικό από τον Ιπποκράτη, τον 4ο π.Χ. αιώνα.

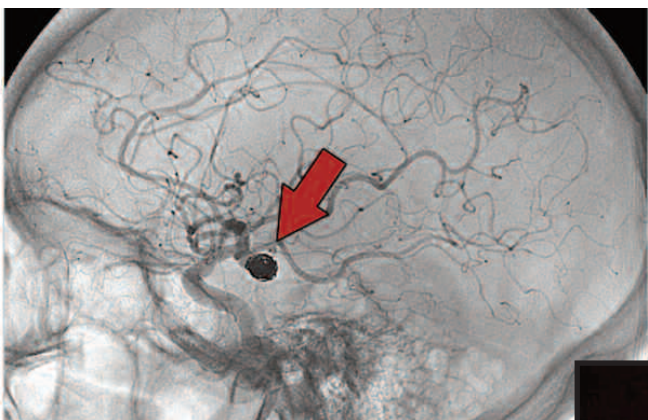
Οι κολπικές ταμπλέτες "Helonia" κορηγόταν σε γυναίκες τη δεκαετία του 1950 για την αντιμετώπιση των μυκητιάσεων της γεννητικής περιοχής. Εκτοτε, κανείς δεν κατάφερε να εξηγήσει με σαφήνεια τον λόγο για τον οποίο είχε ως βασικό συστατικό το όπιο.

Ένα από τα πρώτα μικροσκόπια, κατασκευής 1665, που χρησιμοποίησε ο πρωτοπόρος της μικροσκοπίας Ρόμπερτ Χουκ στο Λονδίνο. Ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε τον όρο "κύτταρο" και λίγοι γνωρίζουν ότι ήταν επίσης διάσημος φιλόσοφος, αρχιτέκτονας και χαρτογράφος, ενώ ανακάλυψε και την "αρχή της ελαστικότητας" στη Φυσική.

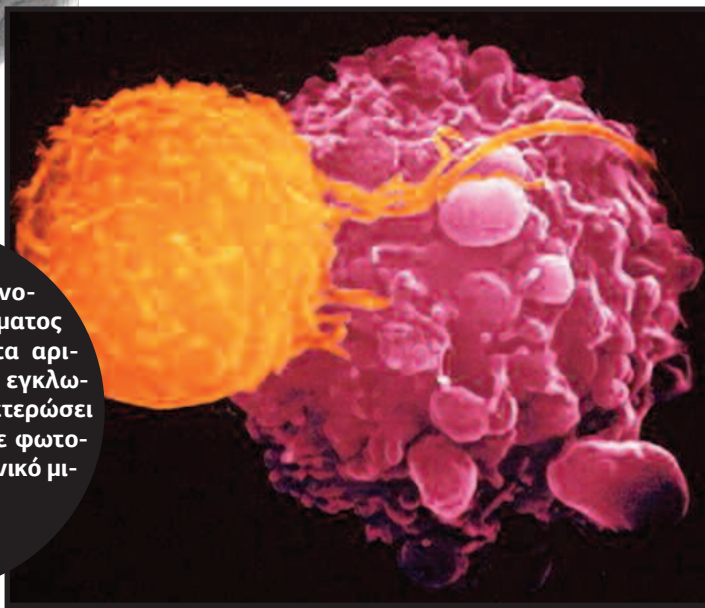

"Μείωσε την ψυχική σου ένταση". Η πρώτη διαφήμιση (1965) με το πασίγνωστο σκεύασμα Valium που έχει κορηγηθεί σε εκατομμύρια ανθρώπους στον πλανήτη με αναφερόμενη, και επιδιωκόμενη, πρεμιστική, υπνωτική, αγχολυτική και μυοχαλαρωτική δράση.

Το ανεύρυσμα είναι μία παθολογική διόγκωση αγγείου στον εγκέφαλο, σε κάποιο σημείο του τοιχώματός του, το οποίο «χαλαρώνει» και επιτρέπει να σχηματιστεί μια διόγκωση, που μοιάζει με ρόγα από σταφύλι. Η ρήξη του ανευρύσματος προκαλεί εγκεφαλική αιμορραγία.

Κύτταρο του ανοσοποιητικού συστήματος (T-λεμφοκύτταρο στα αριστερά), προσπαθεί να εγκλωβίσει και να εξουδετερώσει καρκινικό κύτταρο, σε φωτογραφία από ηλεκτρονικό μικροσκόπιο.

Η εκτροδακτυλία είναι μία σπάνια γενετική διαταραχή με ποικιλία συμπτωμάτων, με κυριότερο χαρακτηριστικό τη μερική ή την πλήρη απουσία των φαλάγγων κάποιων δακτύλων.

Αφορμή

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com · no14me.blogspot.gr/

Πνιγμός

» Chuck Palahniuk (μτφρ. Πάνος Τομαράς, εκδόσεις Αίολος)

Παρότι είχαν περάσει χρόνια από την τελευταία φορά που διάβασα ένα βιβλίο του Αμερικανού συγγραφέα -πρέπει να ήταν ο Επιζών από τις εκδόσεις Οξύ-, ήξερα ή μάλλον φανταζόμουν ότι γυρίζοντας την πρώτη σελίδα του Πνιγμού θα με περίμενε εκείνο το συναίσθημα έλξης και απώθησης ταυτόχρονα, γνώριμο από τότε παλιά, όταν λόγω του Fight Club, είχα διαβάσει τρία ή τέσσερα δικά του βιβλία, και είχα διακρίνει και τότε, αν και πιο ανώριμος αναγνωστικά, εκείνες τις ευκολίες ως προς την πρόκληση, αλλά είχα θαυμάσει τη φαντασία του, την οποία ίσως και τότε να είχα χαρακτηρίσει αρρωστημένη, και δεν μπορούσα να μη διακρίνω τα ίχνη ρεαλισμού και την πρόθεση του συγγραφέα να αναφερθεί σε κάτι πέρα από την ίδια την ιστορία.

Αν πρόκειται να διαβάσετε παρακάτω, μην μπείτε στον κόπο.

Ύστερα από δυο σελίδες, θα θέλατε να βρισκόσασταν κάπου αλλού. Οπότε ξεκάστε το. Φύγετε. Αφήστε το όσο προλαβαίνετε.

Σωθείτε.

Σίγουρα θα υπάρχει κάτι καλύτερο στην τηλεόραση. Εφόσον έχετε τόσο πολύ ελεύθερο χρόνο στη διάθεσή σας, θα μπορούσατε να παρακολουθήσετε νυχτερινά μαθήματα. Να γίνετε γιατρός. Να κάνετε κάτι αξιόλογο. Βγείτε έξω για φαγητό. Βάψτε τα μαλλιά σας. Τα χρόνια δεν γυρίζουν πίσω.

Στην αρχή θα εξοργιστείτε με αυτά που συμβαίνουν εδώ. Και μετά έρχονται τα χειρότερα.

Ο Βίκτορ Μανσίνι, εθισμένος στο σεξ, δουλεύει σε ένα ζωντανό μουσείο-χωριό του 18ου αιώνα και προσπαθεί να πληρώνει τα μηνιαία νοσήλια της μητέρας του που πάσχει από Αλτσχάιμερ. Όμως δεν τα καταφέρει μόνο με την πρωινή δουλειά και για τον λόγο αυτό έχει επινοήσει τον εκούσιο πνιγμό σε ακριβά εστιατόρια, με αποτέλεσμα ο εκάστοτε σωτήρας του να νιώθει δια βίου υπεύθυνος για το παρ' ολίγον θύμα.

Η υπόθεση δεν θα ξένιζε κανέναν, αρκεί να είχε έρθει σε επαφή με το έργο του Πόλανικ, έστω και μια φορά

μόνο. Με βάση αυτό το γεμάτο υπερβολές και ευρήματα σενάριο, ξεδιπλώνει την ιστορία του, με διαρκή φλας μπακ στη σχέση του ήρωα με τη μητέρα του, και συνεχή παράλληλη διπλή αφήγηση. Η γραφή του μοιάζει με επαναλαμβανόμενη ρίψη φλας, όταν, με τα μάτια κλειστά, το έντονο φως δημιουργεί εικόνες σε μαύρο φόντο. Εκείνο που εντυπωσιάζει είναι η έρευνα του συγγραφέα, και ο Πόλανικ μοιάζει να είναι μανιώδης μελετητής της σύγχρονης ποπ αλλά και τρας κουλτούρας, μέσα από την οποία αντλεί τους ήρωες και τα θέματα των

βιβλίων του.

Ο Πόλανικ επιδιώκει να κινείται στα όρια της πολιτικής ορθότητας, ή και να τα υπερβαίνει, χωρίς να διαστάζει να βάζει τους ήρωές του να εκφέρουν λόγο σεξιστικό και ακραίο, χρήσιμο για την ιστορία που διηγείται αλλά συχνά ενοχλητικό για τον αναγνώστη. Βέβαια, η πρόκληση και η όλη μοιάζουν να αποτελούν αναπόσπαστο και κυρίαρχο στοιχείο των επιδιώξεών του. Το ερώτημα που τίθεται, και η απάντησή του δικάζει το αναγνωστικό κοινό σε φίλους και πολέμιους του έργου του, είναι το κατά πόσο η πρόκληση γίνεται απλώς για την πρόκληση ή όχι.

Οφείλω να παραδεχτώ πως το αναγνωστικό συναίσθημα της κακοποιτικής γραφής, όπως τη χαρακτήρισε μια φίλη, μου προξένησε μια ένταση, με ενοχλούσε διαρκώς, όμως ήθελα να δω τι θα γίνει παρακάτω, και ενώ ήθελα να εκσφενδονίσω το βιβλίο στον απέναντι τοίχο, το ανέβαλλα συνεχώς, για να διαβάσω λίγες σελίδες ακόμα, και τελικά να τελειώσω το βιβλίο με ανάμικτα συναισθήματα, αναγνωρίζοντας πολλές αρετές του και αναιρώντας πολλές από τις ενστάσεις μου περί ακραίας, χωρίς λόγο, πρόκλησης, αποδεχόμενος την αλήθεια που κρύβει η υπερβολή της ιστορίας και νιώθοντας, όσο περνούν οι μέρες από το τέλος της ανάγνωσης, κάποια συναισθήματα για τους ήρωες, γεγονός που σε καμία περίπτωση δεν συνέβαινε κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης. Ωστόσο δεν νομίζω πως αυτό το είδος λογοτεχνίας μου ταιριάζει.

Ο Πνιγμός είναι ένα μυθιστόρημα που σίγουρα δεν θα αφήσει κανέναν αναγνώστη αδιάφορο.

Βιβλιοπαρουσίαση

Το Στοιχειωμένο Λαγκάδι

» Γιάννης Θωμαδάκης

“Το Στοιχειωμένο Λαγκάδι” βρήκε τον δρόμο του στα χέρια μου τον πιο κατάλληλο καιρό, την πιο κατάλληλη στιγμή. Μια κρύα, χειμωνιάτικη μέρα, με τον ουρανό καλυμμένο με σκαιά δυσσιώνων σύννεφα και τα Λευκά όρη, στο βάθος, να γεύονται με ανυπομονησία τα προανακρούσματα από τα πρώτα χιόνια, που δεν θα αργήσουν να πέσουν, δικαιώνοντας το όνομά τους...

Και είναι ακριβώς στην καρδιά των Λευκών μας ορέων, όπου ο πρωτοεμφανιζόμενος συγγραφέας Γιάννης Θωμαδάκης, ασκούμενος δικηγόρος και μεταφραστής εξ' Αθηνών, κρητικής όμως καταγωγής, θα οικοδομήσει με μαστοριά τον προσωπικό του μικρόκοσμο, το φανταστικό του χωριό Βελανιδωχώρι, κάπου εκεί μεταξύ των Παλιών Ρουμάτων και του ποταμού Ταυρωνίτη. Ένα χωριό με τα όλα του. Με ιστορικό υπόβαθρο, αλλά και ταραγμένο παρόν, «προεστούς» -τις οικογένειες Παπαφράγκου και Αγαμανώλη- και «κολιόλους», «κανονικούς» και «διαφορετικούς», θύτες και θηράματα. Όλα θα ξεκινήσουν το 1922 στον απόηχο της Μικρασιατικής καταστροφής, με τη δράση να κορυφώνεται στην μικρή κοινότητα, δεκαετίες αργότερα, το 2014.

Ο Γιάννης Θωμαδάκης θα μας προσφέρει ένα «σπονδυλωτό μυθιστόρημα φολκlorικού τρόμου», όπως χαρακτηρίζεται στο οπισθόφυλλο, μια συλλογή σύγχρονων, αλλά και παραδοσιακών μύθων της υπαίθρου, ένα σκοτεινό παραμύθι για ενήλικους, θα έλεγα

εγώ, το οποίο θα αφυπνίσει το αποκοιμισμένο μέσα μας παιδί και θα μας θυμίσει ότι έναντι στην πεζή σύγχρονη πραγματικότητα των Αριθμών, των Δεδομένων, της Σκληρότητας και της Τεχνολογίας θα μπορούσε να αντιπαρατάξει κανείς την Φαντασία, το Υπερβατικό, το Μυστήριο. Χωρίς να αποφεύγει να καταδείξει τα κακώς κείμενα των σύγχρονων υποκριτικών πθών- ειδικά μέσα στα πλαίσια των κλειστών και απομονωμένων ορεινών κοινωνιών, ταυτόχρονα ο συγγραφέας θα μας συμπαρασύρει σε ένα άλλο κόσμο που μας συνδέει με την ιστορική μνήμη ενός ξεχασμένου παρελθόντος, όπου δεν επικρατεί πια η λογική, αλλά το Παρόλογο, ή μάλλον ακόμα καλύτερα μια παράλληλη λογική. Εκεί, στον κόσμο αυτό, ξαναταμώνουμε τις μάγισσες και τις ζωθιές των παιδικών μας ακουσμάτων, τις δεισιδαιμονίες και τις προλήψεις των γιαγιάδων μας, τα στοιχειωμένα δάση της ενδοχώρας, τις σκιές και τους καταχανάδες...

Μια ενδιαφέρουσα αναγνωστική πρόταση από μια καινούργια πένα που γητεύει τον αναγνώστη και κινείται με άνεση ανάμεσα στην ωμότητα και τον λυρισμό, το νατουραλισμό και τον υπερρεαλισμό, το Ασπρο και το Μαύρο. Το βιβλίο, αλλά και τον συγγραφέα του αυτοπροσώπως, θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και στην πόλη μας, το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου, στο καφέ Πολυτεχνείο (Χατζημικαλή Νταλιάνη 40) και ώρα 5-7μμ. Το βιβλίο θα παρουσιάσουν η ηθοποιός και ποιήτρια Χριστίνα Βεριβάκη, η φιλόλογος Ντένια Καραβασιλειάδη και η καθηγήτρια Αγγλικών Μαριλένα Νικολάου - Κουτσουπάκη.

Γιούλα Κανιτσάκη
Φιλολόγος

Βιβλία

Νοέμβριος

Χόρχε Γκαλάν

Μετάφραση: Βασιλική Κνήτου
Εκδότης: Ψυχογιός

1989. Ο λαός του Ελ Σλαβαδόρ ζει τον τρόπο του εμφυλίου πολέμου. Ένα πρωινό του Νοεμβρίου, μια ομάδα ένοπλων αντρών εισβάλλει στον χώρο του Καθολικού

Πανεπιστημίου και δολοφονεί εν ψυχρώ έξι Ιησούιτες και δύο γυναίκες. Ο πατήρ Τοχέιρα αναγκάζεται από τις περιστάσεις να πάρει τα νύια αυτές τις τραγικές μέρες και αναλαμβάνει το καθήκον να απο-

καλύψει την αλήθεια που κρύβεται πίσω από αυτούς τους θανάτους. Ωστόσο, ο μοναδικός μάρτυρας που θα μπορούσε να βοηθήσει στην επίλυση της υπόθεσης σιωπά. Ποιοι είναι οι πραγματικοί ένοχοι της σφαγής;

Εμπνευσμένο από τα τραγικά γεγονότα που συντάραξαν το Ελ Σλαβαδόρ και τη Λατινική Αμερική, ο ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ είναι ένα συγκινητικό μυθιστόρημα για τον φόβο, το μίσος και την ατιμωρησία. Ένα βιβλίο που ρίχνει φως για πρώτη φορά στα περιστατικά που έλαβαν χώρα το 1989, μια προσπάθεια να ακουστεί η φωνή των φτωχών και καταπιεσμένων.

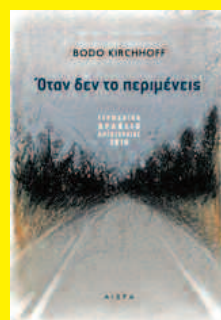
Όταν δεν το

περιμένεις

Bodo Kirchhoff

Μετάφραση: Δέσποινα Κανελλοπούλου
Εκδότης: Αίολος

Μέχρι πρότινος ο Ράιτερ είχε έναν μικρό εκδοτικό οίκο σε μια μεγαλούπολη. Τώρα ζει μια μοναχική ζωή στους πρόποδες των Άλπεων. Ένα απόγευμα η επίσκεψη μιας άγνωστης γυναίκας διακόπτει την ανά-

γνωση ενός παρ ά ξ ε ν ο υ βιβλίου. Η Λέωνη Παλιμ, μέχρι πρότινος ιδιοκτήτρια καπελάδικου, χτυπάει απρόσμενα την πόρτα του. Σε μια στιγμή αυθορμητισμού, ξεκινούν μαζί ένα οδικό ταξίδι

μέχρι τη Σικελία - ένα οδοιπορικό από τον αλπικό βορρά στον θερμό νότο, σε μια μεταστροφή της ζωής τους.

Έμπειροι άνθρωποι και οι δυο, επιφυλακτικοί αλλά και αντισυμβατικοί, θα μπουν στην περιπέτεια εκείνου του έρωτα που βλέπει το πραγματικό και όχι το επιθυμητό πρόσωπο του άλλου. Εκείνου του έρωτα που η μαγεία του δεν αγνοεί και τις υπόλοιπες εκφάνσεις της ζωής. Η συνάντηση με ένα μικρό, ξένο, αμίλητο κορίτσι, που τους ακολουθεί και το φροντίζει, θα ανακινήσει πτυχές της ζωής όπως η απώλεια, η οικογένεια και η επιθυμία για καινούργια ξεκινήματα. Πολλά μπορούν να συμβούν, ακόμη κι όταν δεν το περιμένεις.

Εγώ, ο Σίμος Σιμεών

Γιάννης Ξανθούλης

Εκδότης: Διόπτρα

Ο Σίμος Σιμεών -έτσι, με το Σι με γιώτα-, αν και θα μπορούσε, δεν ήρθε ουρανοκατέβατος στη Χαλκόπολη, μια ασήμαντη κωμόπολη στην Ανατολική Μακεδονία, με όλα τα στερεότυπα της ελληνικής επαρχίας στη δεκαετία του '60. Είχε όμως τα δικά του φτερά και ήταν έτοιμος να τα

δοκιμάσει σε επικίνδυνα πετάγματα. Ο Σίμος είναι το παιδί που μπορεί να αριστεύει, να διακρίνεται και να ελπίζει. Το περιβάλλον του βέβαια παραμένει τόσο εχθρικό και στενόμυαλο, που ο μοναχικός μας ήρωας κινεί το ενδιαφέρον κάποιων πέραν της κοινής φαντασίας ατόμων. Αυτά θα του υποβάλουν τους όρους μιας περιπέτειας, με αποχρώσεις κάποιες φορές φαιδρές, αλλά συνήθως δραματικές. Όμως ο Σίμος θα μπορεί, με τη διαίσθηση και την εξυπνάδα του, να καθορίζει τις προοπτικές μιας άλλης ζωής, με διαφορετικές αξίες...

Τυχερό

Κώστας Καβανόζης

Εκδόσεις: Πατάκη

“Όλα τα πρόσωπα του μυθιστορηματος υπήρξαν, όλα τα λόγια ειπώθηκαν και όλα τα γεγονότα συνέβησαν”. Το “Τυχερό” αφηγείται μια αληθινή, τραγική ιστορία. Το πρώτο θανατηφόρο δυστύχημα της

Ολυμπιακής Αεροπορίας στις 29 Οκτωβρίου 1959 γίνεται ο άξονας γύρω από τον οποίο

περιστρέφονται όλα τα πρόσωπα και τα γεγονότα τα οποία συνθέτουν το μυθιστόρημα: η εκκένωση της Ανατολικής Θράκης το 1922 και η εγκατάσταση του νεαρού Βαγγέλη Βολοβότση στο χωριό Τυχερό του Έβρου, ο χωρισμός του από τον επτάχρονο γιο του εξαιτίας του Εμφυλίου, η ανοικοδόμηση από Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες του συγγαμικού χωριού Μπελογιάννης και η επιστροφή στην πατρίδα μεταπλάθονται σε συστατικά στοιχεία της αφήγησης. Εκτός από τις αυθεντικές, επώνυμες μαρτυρίες, το Τυχερό χρησιμοποιεί ως αφηγηματικό υλικό ποιήματα, ντοκουμέντα: ειδήσεις από έντυπα και εφημερίδες περασμένων δεκαετιών, φωτογραφίες, επίσημα έγγραφα του ελληνικού και του συγγαμικού κράτους, κ.α.